

Bakalářská práce

Účetní a daňová problematika holdingové společnosti poskytující služby

Studijní program:

B0413A050006 Podniková ekonomika

Studijní obor:

Management služeb

Autor práce:

Karolína Kovaříčová

Vedoucí práce:

Ing. Martina Černíková, Ph.D.

Katedra financí a účetnictví

Liberec 2023

Zadání bakalářské práce

Účetní a daňová problematika holdingové společnosti poskytující služby

<i>Jméno a příjmení:</i>	Karolína Kovaříčová
<i>Osobní číslo:</i>	E20000025
<i>Studijní program:</i>	B0413A050006 Podniková ekonomika
<i>Specializace:</i>	Management služeb
<i>Zadávající katedra:</i>	Katedra financí a účetnictví
<i>Akademický rok:</i>	2022/2023

Zásady pro vypracování:

1. Problematika holdingových společností v ekonomickém prostředí.
2. Transferové ceny – účetní a daňové aspekty.
3. Konsolidace účetních výkazů v holdingu.
4. Systém účtování a zdaňování v koncernu.

Rozsah grafických prací:
Rozsah pracovní zprávy: 30 normostran
Forma zpracování práce: tištěná/elektronická
Jazyk práce: Čeština

Seznam odborné literatury:

- ALIBHAI, Salim, Erwin BAKKER, 2022. *Wiley 2022 Interpretation and Application of IFRS Standards*. USA: John Wiley & Sons. ISBN 9781119904472.
- DVOŘÁKOVÁ, Dana, 2017. *Finanční účetnictví a výkaznictví podle mezinárodních standardů IFRS*. 5. aktualizované a přepracované vydání. Brno: BizBooks. ISBN 978-80-265-0692-8.
- SOLILOVÁ, Veronika a Danuše NERUDOVOVÁ, 2019. *Transferové ceny: unikátní komplexní zpracování problematiky: praktické pojetí formou případových studií*. Praha: Wolters Kluwer. ISBN 978-80-7598-169-1.
- ZELENKA, Vladimír a Marie ZELENKOVÁ, 2018. *Konsolidace účetních výkazů: principy a praktické aplikace*. Druhé upravené a rozšířené vydání. Jesenice: Ekopress. ISBN 978-80-87865-43-9.
- PROQUEST, 2022. *Databáze článků ProQuest* [online]. Ann Arbor, MI, USA: ProQuest. [cit. 2022-09-26]. Dostupné z: <http://knihovna.tul.cz/>.

Konzultant: Silvie Pavlů, hlavní účetní

Vedoucí práce: Ing. Martina Černíková, Ph.D.
Katedra financí a účetnictví

Datum zadání práce: 1. listopadu 2022
Předpokládaný termín odevzdání: 31. srpna 2024

L.S.

doc. Ing. Aleš Kocourek, Ph.D.
děkan

Ing. Martina Černíková, Ph.D.
vedoucí katedry

V Liberci dne 1. listopadu 2022

Prohlášení

Prohlašuji, že svou bakalářskou práci jsem vypracovala samostatně jako původní dílo s použitím uvedené literatury a na základě konzultací s vedoucím mé bakalářské práce a konzultantem.

Jsem si vědoma toho, že na mou bakalářskou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, zejména § 60 – školní dílo.

Beru na vědomí, že Technická univerzita v Liberci nezasahuje do mých autorských práv užitím mé bakalářské práce pro vnitřní potřebu Technické univerzity v Liberci.

Užiji-li bakalářskou práci nebo poskytnu-li licenci k jejímu využití, jsem si vědoma povinnosti informovat o této skutečnosti Technickou univerzitu v Liberci; v tomto případě má Technická univerzita v Liberci právo ode mne požadovat úhradu nákladů, které vynaložila na vytvoření díla, až do jejich skutečné výše.

Současně čestně prohlašuji, že text elektronické podoby práce vložený do IS/STAG se shoduje s textem tištěné podoby práce.

Beru na vědomí, že má bakalářská práce bude zveřejněna Technickou univerzitou v Liberci v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů.

Jsem si vědoma následků, které podle zákona o vysokých školách mohou vyplývat z porušení tohoto prohlášení.

Účetní a daňová problematika holdingové společnosti poskytující služby

Anotace

Cílem bakalářské práce je zkoumání účetní a daňové problematiky v koncernu. V teoretické části jsou nejprve uvedeny základní informace o koncernu, meze ovládacího vlivu a jeho obecná regulace. Další kapitola analyzuje účetní stránku koncernu, kde jsou zahrnuty nejvýznamnější účetní systémy ve světě, způsoby sestavování konsolidované účetní závěrky a účetní legislativu obchodních korporací. Poslední kapitola teoretické části je zaměřena na daňovou souvislost hospodaření koncernu. V této kapitole je pozornost věnována zejména odložené dani, problematice transferových cen a vybraným ustanovením, která upravují zdanění v koncernu. V praktické části je zkoumána situace, kdy se společnost FC Holding s. r. o., rozhodla rozdělit formou odštěpením se vznikem nových společností a spojila se v tak v koncern. Přechod této společnosti na koncern je v této části analyzován a vyhodnocuje se zde dopad této přeměny na danou společnost a to na základě výhod a nevýhod, které tato přeměna společnosti přinesla.

Klíčová slova

Cash pooling, dceřiná společnost, holding, IFRS, jednání ve shodě, koncern, konsolidovaná účetní závěrka, mateřská společnost, odložená daňová povinnost, ovládací smlouva, řídicí a řízená společnost, US GAAP.

Accounting and tax issues of a holding company providing services

Annotation

The aim of the bachelor thesis is to examine accounting and tax issues in a concern. In the theoretical part, firstly, the basic information about the concern, the limits of controlling influence and its general regulation are presented. The next chapter analyses the accounting side of the concern, where the most important accounting systems in the world, the methods of preparing consolidated financial statements and the accounting legislation of business corporations are covered. The last chapter of the theoretical part focuses on the tax implications of group management. In this chapter, particular attention is paid to deferred tax, transfer pricing issues and selected provisions governing taxation in a concern. The practical part analyses a situation where FC Holding s.r.o., decided to split up by way of a spin-off with the formation of new companies and joined together to form a concern. The transformation of this company into a concern is analysed in this part and the impact of this transformation on the company is evaluated on the basis of the advantages and disadvantages that this transformation brings to the company.

Key Words

Cash pooling, concerted action, consolidated financial statements, consolidated group, control agreement, controlling and controlled company, deferred tax liability, holding company, IFRS, parent company, subsidiary, US GAAP.

Obsah

Seznam zkratk	8
Seznam tabulek	9
Seznam obrázků	10
Úvod	11
1 Postavení koncernu v ekonomickém prostředí	12
1.1 Druhy koncernů	14
1.2 Meze ovládacího vlivu	15
1.3 Regulace koncernu	16
2 Hlavní účetní systémy ve světě	20
2.1 Přístupy k účetní regulaci	23
2.2 Účetní standardy pro nadnárodní holdingy dle legislativy ČR	24
2.3 Účetní závěrka koncernu	25
2.4 Konsolidační metody	28
3 Vybraná daňová problematika koncernů	31
3.1 Transferové ceny	35
3.2 Cash pooling	38
4 Aspekty přeměny společnosti na holding	41
4.1 Základní informace o společnosti FC Holding s. r. o.	41
4.2 Vyhodnocení přeměny společnosti na koncern	42
Závěr	46
Seznam použité literatury	47
Seznam příloh	51

Seznam zkratk

ČR	Česká republika
DPH	Daň z přidané hodnoty
EU	Evropská unie
FASB	Financial Accounting Standards Board
IASB	International Accounting Standards Board
IFRS	International Financial Reporting Standards
OECD	Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj
US GAAP	US generally accepted accounting principles
ZOK	Zákon o obchodních korporacích

Seznam tabulek

Tabulka 1 Výhody a nevýhody přeměny na koncern	43
Tabulka 2 Náklady na audity.....	44

Seznam obrázků

Obrázek 1 Cash pooling..... 40

Úvod

Existuje několik rčení, které zřetelně vyzdvihují fakt toho, že v množství je síla. Například se může jednat o rčení typu: „Čím více, tím lépe“ nebo „Více hlav víc ví“ či „V jednotě je síla“. Tohle všechno se dá říci i o koncernu. V každé hře musí být kapitán, který řídí svůj tým, aby dosáhl svých nejlepších výsledků. V tomto ohledu je pro koncern kapitánem mateřská společnost a jejím týmem jsou pro ni její dceřiné společnosti. Podnikatelské seskupení typu koncernu musí tedy podléhat jednotnému řízení a zastávat tak stejná pravidla. Jak nám i daná rčení naznačují, jednotlivci nemají takovou sílu jako skupina. Proto se tento typ seskupení tvoří, aby dané podniky dosáhly společně úspěchu a získaly tak vedoucí postavení na trhu.

Tématem bakalářské práce je zkoumání daňové a účetní problematiky koncernu. První část teoretické části se zaměřuje na postavení koncernu v ekonomickém prostředí, kde jsou blíže popsány základní informace o koncernu, meze ovládacího vlivu a jeho regulace. Další část je zaměřena na účetní specifika koncernu. Jsou zde uvedeny dva nejvýznamnější účetní systémy ve světě, poté následuje kapitola, která zkoumá povinnosti koncernu při sestavování účetní závěrky. V této kapitole jsou dále uvedeny konsolidační metody, podle kterých účetní jednotka sestavuje svoji účetní závěrku. Následně je věnována pozornost účetní legislativě těchto obchodních korporací. Poslední bod teoretické části je věnován daním a ustanovením upravující zdanění těchto podnikatelských seskupení typu koncernu neboli holdingu. Do této kapitoly je zahrnuta i problematika stanovování transferových cen v koncernu a výhody cash poolingového financování.

Praktická část je zaměřena na přeměnu účetní jednotky, která byla dříve samostatná společnost s ručením omezeným, ale rozhodla se rozdělit formou odštěpením, kdy vznikly nové společnosti. Nově utvořené společnosti se spojily do koncernového uskupení. V této části se zkoumají a vyhodnocují výhody a nevýhody, které tato přeměna společnosti přinesla. V závěru je vyhodnocena a porovnána administrativní náročnost a výše nákladů na audit před a po vzniku koncernu. Na základě vyhodnocení všech výhod a nevýhod, které koncern přináší je diskutováno, zda se společnost rozhodla správně a tato změna pro ně byla dobrou volbou.

1 Postavení koncernu v ekonomickém prostředí

Koncern neboli holdingová společnost je společností, která vlastní jednu nebo více dceřiných společností, které řídí nebo ovládá. V tomto holdingovém sestavení stojí mateřská společnost v čele celé struktury tohoto podnikatelského seskupení. Je velmi časté, že všechny společnosti tohoto seskupení vystupují pod jednou obchodní značkou. Není to však, ale nutností. Ve většině případů holdingová společnost nejčastěji vlastní pouze akcie, dluhopisy, podílové fondy, licence, práva či nemovitosti a dceřiné společnosti pak obvykle vytvářejí produkty, nebo poskytují služby. Nastavení struktury holdingu je nákladné a právně velmi složité, proto se holdingové společnosti zakládají pro společnosti, které generují velké zisky nebo obraty. Holding je tedy obvykle vytvářen u nadnárodních společností, jež působí ve více státech či zemích. Podmínky pro zakládání holdingových společností se liší v jednotlivých státech a jejich právních systémech. Státy, kde vzniká velké množství koncernů z důvodu výhodných legislativních a daňových podmínek jsou například Nizozemsko, Lucembursko, Kypr, Malta, Švýcarsko, USA, Velká Británie a dále pak v celé řadě takzvaně daňových rájů. (ManagementMania 2016)

Mnohé z největších světových korporací jsou tvořeny souborem menších společností. Obecně lze holdingovou společnost definovat jako jakýkoli podnikatelský subjekt, který se přímo nepodílí na výrobě, nebo prodeji zboží či služeb, ale drží kontrolní podíl ve společnostech, které se touto činností skutečně zabývají. Mateřská společnost má ve společnosti kontrolní podíl tehdy, pokud vlastní 50 %, nebo více této společnosti, protože to dané mateřské společnosti poskytuje pravomoc ovlivňovat rozhodnutí vedení a představenstva. Je třeba podotknout, že navzdory vlastnictví aktiv dceřiných společností mateřská společnost pouze dohlíží na rozhodnutí vedení, ale nepodílí se na každodenních činnostech dceřiných společností. (Educba 2015)

Založení zahraniční dceřiné společnosti je oblíbenou možností, když firma zvažuje expanzi do jiné země nebo jurisdikce za účelem zvýšení ziskovosti. Mezi hlavní výhody holdingového seskupení patří jednak ochrana podnikových aktiv a daňové výhody. Dále dceřiné společnosti mohou mateřské společnosti poskytnout vyšší příjmy a majetek. Dceřiná společnost může mateřské společnosti poskytnout přístup na nové trhy s výrobky a službami a zvýšit tak

známost její značky. Vstup na nový trh může navíc vést k obchodní expanzi, která by v domovské zemi nebyla možná. (Carganico 2022)

Českou legislativou regulující koncern je Zákon o obchodních korporacích. V tomto zákoně je koncernu věnován celý devátý oddíl označený jako podnikatelská seskupení. Paragraf číslo 71 až 91 je zaměřený výhradně na pravidla týkající se koncernu v tomto zákoně. Holdingové neboli koncernové podnikatelské seskupení je blíže definováno v § 79 jako jakýsi soubor jedné či více osob, nazývaný jako řízená osoba či osoby, které jsou podrobené jednotnému řízení jinou osobou, nebo více osob, v zákoně jsou označeny jako řídicí osoba či osoby. Dohromady tedy tvoří pevné podnikatelské seskupení, které slouží k lepší efektivnosti řízení jednotlivých podnikatelských aktivit skupiny.

Ovládající neboli řídicí osobou je tedy ta osoba, která uplatňuje přímo či nepřímo rozhodující vliv v obchodní korporaci. Ovládanou osobou je naopak ta osoba, která je ovládána ovládající osobou. Pokud je ovládající osoba obchodní korporace podle zákona o obchodních korporacích, je označována za mateřskou obchodní společnost. V případě je-li ovládaná osoba obchodní korporací, je definována jako dceřiná obchodní korporace. Ovládající osoba má různé pravomoce v dané obchodní korporaci. Může například jmenovat či odvolat členy statutárního orgánu, nebo může prosadit odvolání či jmenování u osob, které jsou členy statutárního či kontrolního orgánu v dané obchodní společnosti, nebo jiné osoby, které jsou v obdobném postavení.

Pro upřesnění ovládající osoby je v zákoně uvedeno, že tato osoba nakládá s podílem na hlasovacích právech, který představuje alespoň 40 % všech hlasů v její dceřiné obchodní korporaci. Dále může být ovládající osobou i více osob, jedná se o ty osoby, které buď jako jednotlivci, nebo společně s osobami jednajícími s ním ve shodě získají podíl na hlasovacích právech, který představuje alespoň 30 % všech hlasů v dané dceřiné obchodní společnosti. Pokud tento podíl představoval na posledních třech po sobě jdoucích jednáních nejvyššího orgánu této osoby více než polovinu hlasovacích práv přítomných osob.

Jednání ve shodě je jednáním dvou či více osob, které nakládají s hlasovacími právy za účelem ovlivnění, ovládní, nebo jednotného řízení dané obchodní korporace, kde tyto osoby plní své povinnosti společně a nerozdílně. Zákon definuje devět skupin, které mohou jednat ve shodě. Může se jednat například o právnické osoby a člena jejího statutárního orgánu, nebo o

ovládající osobu a jí ovládané osoby. Dále sem patří například vlivné a ovlivněné osoby, nebo osoby, které mezi sebou uzavřeli dohodu o výkonu hlasovacích práv. O existenci koncernu musí obchodní korporace informovat na svých internetových stránkách. Bez této informace není možné zjistit, zda se skutečně o koncern jedná. (ZOK)

1.1 Druhy koncernů

Je důležité si uvědomit, zda je společnost podrobena jednotnému řízení ze strany jiného podnikatele smlouvou, nebo z jiného právního důvodu. Na základě toho se koncern rozlišuje na dva základní druhy a to na koncern faktický a smluvní. Jednotné řízení se ve faktickém koncernu nezakládá na smlouvě mezi ovládající osobou a jí ovládanými osobami. Možnost se prosazovat v rozhodování má ovládající osoba přes váhu hlasů, které drží v dané společnosti. Fakticky tak může rozhodovat o základních otázkách podnikání ovládané osoby. Je zde uvedena vyvratitelná právní domněnka, podle které ovládající osoba a osoby jí ovládané tvoří koncern, pouze tehdy, jde-li o podnikatele. To znamená, že ne vždy kde je vztah ovládnutí, je tento vztah považován za koncernový. Pokud tedy ovládající osoba není podnikatel, netvoří ovládající osoba s ovládanou osobou koncern. Jednotným řízením je tady myšlen určitý vliv, který má řídicí osoba na činnost osoby řízené. Sleduje se, zda dochází k dlouhodobému prosazování koncernových zájmů, které jsou součástí jednotné politiky daného koncernu. Vliv je v koncernu důležitou až základní složkou v jeho řízení.

O smluvní koncern se jedná tehdy, pokud se podnikatel podrobí jednotnému řízení jiným podnikatelem a to na základě smlouvy. Pokud se uzavře ovládací smlouva mezi ovládající osobou a jí ovládanými osobami, plyne z toho, že se tak může faktický koncern přeměnit na smluvní. Statutární orgán ovládané osoby je i za existence koncernu povinen jednat s péčí řádného hospodáře. (Andreisová, Moravec 2021, Dědič a kol. 2012)

V koncernu je velmi důležité informovat veřejnost o vztazích mezi ovládající osobou a osobou ovládanou a mezi ovládanou osobou a osobami ovládanými stejnou ovládající osobou. V ZOK § 82 je tato zpráva, která dané informace poskytuje označena jako zpráva o vztazích. Ve zprávě o vztazích je nutno uvést strukturu vztahů mezi zmíněnými osobami, úlohu ovládané osoby, nebo způsob a prostředky ovládnutí. Dále je důležité uvést přehled jednání učiněných v posledním účetním období, která byla učiněna v zájmu či na popud ovládající osoby, nebo jí ovládaných

osob, pokud se toto jednání týkalo majetku, který přesahuje 10 % vlastního kapitálu ovládané osoby podle poslední účetní závěrky. Také se uvádí přehled vzájemných smluv mezi osobou ovládanou a osobou ovládající a mezi osobami ovládanými, dále se také posuzuje to, zda vznikla ovládané osobě újma a posuzuje se její vyrovnání.

Může se stát, že statutární orgán nemá potřebné informace pro vypracování této zprávy a je nutné, aby tuto skutečnost s vysvětlením ve zprávě uvedl. Pokud dané informace statutární orgán má a vypracuje tak jmenovanou zprávu o vztazích, je potřeba, aby zhodnotil výhody a nevýhody, které plynou z těchto vztahů. Pokud nastane újma, je nutné sdělit jakým způsobem a v jakém období byla nebo bude vyrovnána. Zprávu následně kontroluje kontrolní orgán, pokud takový orgán ovládaná osoba má. Přezkoumání zprávy o vztazích kontrolním orgánem není nutné, je-li ovládající osobou jediný společník ovládané osoby, nebo pokud jsou všichni společníci ovládané osoby osobami, které jednají ve shodě vůči ovládané osobě. Zpráva o vztazích se připojuje k výroční zprávě podle právních předpisů, které upravují účetnictví. (ZOK)

Dle dalšího dělení lze koncerny rozdělit dle samotné činnosti mateřské společnosti. První skupinou je ten druh koncernu, kde mateřská společnost vystupuje pouze za účelem vlastnictví akcií dceřiné společnosti a neúčastní se žádné jiné obchodní činnosti, než vykonávání kontroly nad společnostmi, do kterých investovala. Další skupinou koncernu je taková, kde mateřská společnost má pouze finanční či investiční úlohu. Pouze tedy financuje své dceřiné společnosti a touto činností dosahuje zisku. Nezapojuje se však nikterak do podnikatelské činnosti dceřiné společnosti. (Educba 2015)

1.2 Meze ovládacího vlivu

I když mateřská společnost v konečném důsledku kontroluje rozhodnutí dceřiné společnosti, je důležité vycházet ze vzájemného porozumění, respektu a uznání zájmů druhé strany. To je zásadní pro podporu dobrých vztahů a pomoc při definování rolí jednotlivých dceřiných společností, včetně jejich schopností a přínosu. Úloha dceřiné společnosti není pevně daná a může se v průběhu času měnit s tím, jak organizace jako celek roste a vyvíjí se. (Carganico 2022)

Vytvoření koncernu neboli ovládnutí jedné osoby druhou může vést jednak k omezení hospodářské soutěže, ale i k určitému poškození věřitelů řízené osoby či osob, kteří vliv na

řízení a provozování daného podniku nemají. Proto je důležité přesně stanovit meze tohoto ovládacího vlivu a zabezpečit tak ochranu věřitelů a ostatních společníků, kteří jsou považováni za mimo stojící společníky. Meze tohoto vlivu a dané formy ochrany se liší podle toho, o jaký typ koncernu se jedná.

U faktického koncernu, tedy bez existence ovládací smlouvy, ovládající osoba nesmí využít svého vlivu k tomu, aby prosadila přijetí takového opatření nebo uzavření smlouvy, ze které může ovládané osobě vzniknout majetková újma. Pokud danou újmu ovládající osoba uhradí do konce účetního období, ve kterém újma vznikla, nebo pokud se sepíše smlouva o úhradě této újmy se stanovením lhůty a způsobu této úhrady je potom přípustné, aby ovládaná osoba tento pokyn od ovládající společnosti učinila i v případě, že pro ni nebude výhodný. Majetkovou újmu se rozumí jakékoliv snížení hodnoty čistého obchodního majetku či nedosažení stanoveného majetkové prospěchu. Újma musí být vyčíslitelná, předvídatelná a nesmí být v rozporu protiprávního jednání. Opatřením, kterým může dané společnosti vzniknout újma, je například omezení podnikatelských aktivit nebo aktivit v daném teritoriu na pokyn ovládající osoby. Může se jednat i o nevýhodnou smlouvu, kde je jejím účelem faktický přesun zisku z ovládané osoby na ovládající. Dále se může jednat i o případ, kdy ovládaná osoba získá úvěr, tedy peněžní prostředky ne pro sebe, ale pro svoji ovládající osobu, která si úvěr nemůže dovolit.

Ve smluvním koncernu má řídicí osoba oprávnění udílet statutárnímu orgánu ovládané či řízené osoby pokyny, které nemusí být vždy výhodné pro řízenou osobu. Pokud jsou tyto pokyny v zájmu řídicí osoby či jiných osob, se kterou tvoří koncern. Znamená to tedy, že žádná jiná osoba nebo jiný orgán řízené osoby nemají oprávnění udělit statutárnímu orgánu řízené osoby pokyny, které jsou v rozporu s pokyny, které stanovila řídicí osoba. (Dědič a kol. 2012)

1.3 Regulace koncernu

V jednotlivých státech se výrazně liší jednotlivé přístupy, jež upravují vztahy v rámci podnikatelského seskupení tedy v koncernu. V Evropě ani ve světě neexistence kompatibilního či shodného koncernového práva s sebou přináší jisté komplikace. V rámci EU lze rozlišovat dva základní přístupy koncernového práva, jak už bylo zmíněno výše, jedná se o přístup německý a francouzský. Oba přístupy jsou však v EU všeobecně uznávané. Každý systém obsahuje nějaké

plusy a mínusy. Je důležité zmínit, že existence těchto dvou přístupů společně není možná. Německý přístup je založen na jakémsi příslibu transparentnosti daných koncernových vztahů a kompenzaci vzniklých majetkových újem, jež z důvodu koncernu mohou vzniknout. Obsahem tohoto německého přístupu ke koncernovému právu je mimo jiné také rozsáhlá ochrana menšinových společníků včetně věřitelů dané ovládané osoby. Jedná se o následnou ochranu, tedy až v okamžiku negativních důsledků, které z důvodu existence koncernu mohou nastat znevýhodněné skupině, se ochrana může uplatnit. Jelikož se zde jedná až o následnou ochranu, je to považováno za slabinu tohoto přístupu a proto tak nebyl v širokém měřítku v rámci EU nikdy akceptován. Naopak francouzská úprava je zaměřena na předběžnou kontrolu těchto negativních důsledků vzniklých v koncernu a to v podobě nabídek převzetí a následné kontroly již vzniklých újem.

V rámci podpory koncernové vstřícnosti v rámci EU je všem členským státům doporučována Evropskou Komisí francouzský přístup, hlavně kvůli jeho větší pružnosti. (Glogarová 2009, Hurychová a kol. 2016)

Doposud regulace podnikatelských seskupení vycházela z německé regulace, která stála na složité kombinaci smluvního a faktického koncernu. Tato cesta byla a je kritizována zejména na úrovni odborných studií EU či doporučení Evropského parlamentu. Zákon o obchodních korporacích již opustil koncepci ovlivněnou německým právem a zavedl novou koncepci podnikatelského seskupení, která je inspirovaná právní úpravou francouzského pojetí. Akcionáři či společníci mají dominantní vliv, jelikož se jim zakládá právo výstupu ze seskupení v případě negativního vlivu seskupení na jejich postavení. Takto zákon reaguje na to, že seskupení je ekonomickou realitou, kterou právo může regulovat, nikoliv však zakazovat. Proto zákon reaguje výhradně jen na negativní následky, jež jsou spojené s podnikatelskými seskupeními. U pozitivních následků není taková regulace zapotřebí.

Zákon o obchodních korporacích předpokládá takzvanou třístupňovou regulaci podnikatelského seskupení, která se skládá z prostého ovlivnění, ovládání a koncernu. Hierarchie tohoto třístupňového podnikatelského seskupení je taková, že nejvýše stojí koncern, jež je kvalifikovanější než ovládání, jež je ale zároveň kvalifikovanější než ovlivnění. S každým stupněm uplatňování daného vlivu se přitom pojí mírně odlišná sada pravidel. (BusinessInfo 2018)

Ovlivnění je v ZOK definováno v § 71 a týká se předpokladu toho, že pokud řídící osoba ovlivní řízenou osobu natolik, že dojde k její újmě. Řídící osoba pak za tuto újmu odpovídá a věřitelům navíc ručí za splnění dluhů, které z důvodů jejího ovlivnění nemohly být uspokojeny. ZOK tak garantuje, že ovlivnění je možné, ale ovlivňovatel musí přímo uhradit újmu, kterou svým rozhodnutím způsobil. V ZOK je pojem ovlivnění namířen na ty osoby, které pomocí svého vlivu v obchodní korporaci rozhodujícím významným způsobem ovlivní chování dané obchodní korporace, podle toho jak uzná za vhodné.

Pokud by ale ovlivňovatel chtěl využít koncernu jakožto nástroje optimalizace řízení koncernových společností, musí tyto společnosti podřídit jednotnému řízení, které systematicky sleduje koncernový zájem. Pokud tato skutečnost nastane dle § 72 ZOK, nemusí daný ovlivňovatel přímo hradit újmu, která v důsledku jeho jednání vznikne, musí ale prokázat, že újma vznikla v koncernovém zájmu a že výhody nebo nevýhody, které s ní souvisí, budou v rámci koncernu ve stanovené lhůtě vyváženy.

Zákon o obchodních korporacích tak vychází ze zahraničních zkušeností a vystavuje koncern jako funkční ekonomickou entitu, aniž by jí dával právní subjektivitu. Koncern jako uskupení podnikatelů nemá tedy žádnou právní subjektivitu. Právní subjektivitu mají pouze účastníci koncernu a mají ji neomezenou. Koncern tedy není právnickou osobou a nezapisuje se do obchodního rejstříku. (Justice 2015, ZOK)

V lednu 2021 nabyl účinnosti zákon č. 33/2020 Sb., kterým se mění zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech, kterým se mimo jiné mění i některé části zákona o obchodních korporacích v oblasti, která se týká koncernového práva. Změny jsou uvedeny například u zprávy o vztazích v § 82 odst. 5 a 6 ZOK. V této zprávě se nadále nebudou uvádět informace, které podléhají ochraně nebo utajení. Zpráva o vztazích ale musí obsahovat sdělení, že je neúplná. Pokud vyhotovuje ovládaná osoba výroční zprávu, je zpráva o vztazích její součástí a podléhá tak ověření auditorem.

Další změny jsou například uvedeny v případě zvláštních práv společníků ovládané osoby, kde se upravuje odkup podílu společníka ovládané osoby ovládající osobou, změny jsou uvedeny v § 89 odst. 2 ZOK. Nově musí společník ovládané osoby toto právo individuálně uplatnit do 1 roku ode dne, kdy se společník dozvěděl o podstatném zhoršení svého postavení. Nejpozději však do 3 let ode dne kdy k takovému zhoršení došlo, jinak toto právo zaniká. V případě, kdy

ovládající osoba bez zbytečného odkladu nepodá společníkovi návrh na odkoupení podílu, může se společník uzavření smlouvy o odkoupení podílu domáhat u soudu. (Doleček 2020)

2 Hlavní účetní systémy ve světě

Pro koncerny je důležité i to, jakým způsobem zobrazují svoje hospodaření a vztahy v účetnictví. Jelikož se jedná o podnikatelské seskupení více podniků, jsou proto určeny dle jednotlivých účetních regulací v daných státech speciální povinnosti pro tento druh podnikající skupiny. Tyto účetní povinnosti se váží ke způsobu vykazování účetních souvislostí v rámci tohoto podnikatelského seskupení.

V této kapitole jsou uvedeny dva hlavní a největší účetní systémy, které ve světě existují. Mezi hlavní systémy ve světě jednoznačně patří systém amerických obecně uznávaných účetních zásad zvaný US GAAP a dále systém Mezinárodních standardů finančního výkaznictví známý pod zkratkou IFRS. Od těchto systémů se odvíjejí národní účetní systémy jednotlivých států. US GAAP je zkratka pro US generally accepted accounting principles, tyto americké zásady či standardy se zaměřují a jsou určeny pro nevládní jednotky, jednotky federální vlády, nebo pro státní a místní vlády v USA. Pod pojmem nevládní jednotky jsou zahrnuty podnikatelské subjekty a neziskové organizace. IFRS je zkratkou pro Mezinárodní standardy účetního výkaznictví v angličtině tedy International Financial Reporting Standards. Jedná se o soubor pravidel pro jednotlivé oblasti účetnictví a účetního výkaznictví, jež mají za cíl zajistit mezinárodní srovnatelnost informací z účetních závěrek. Jsou určeny pro ziskově orientované podniky, tedy pro ty podnikatelské a platí v mnoha státech světa a to včetně EU. Jsou vydávány Výborem pro mezinárodní účetní standardy v angličtině je tento výbor pojmenován jako International Accounting Standards Board (IASB) se sídlem v Londýně, jedná se o soukromou dobrovolnou instituci, která funguje již od roku 1973. Jednotlivé standardy jsou průběžně novelizovány podle vývoje ekonomik a dále podle mezinárodní harmonizace, která průběžně klade nové požadavky na účetní informace. (Müllerová, Šindelář 2016, Jílek 2018)

Mezi US GAAP a IFRS existuje několik hlavních rozdílů. Jako první z nich je fundamentální rozdíl. US GAAP je účetní systém, který je založený na pravidlech. Tato pravidla jsou velice podrobná a jasně definují jak obecné zásady týkající se účtování v praxi používat. Lze tedy říci, že tato vysoce specifická pravidla, mapují jak přistupovat k téměř každé účetní situaci v nejrůznějších odvětvích. Základním cílem je poskytnout finanční informace, které jsou pro uživatele relevantní a spolehlivé. US GAAP se skládají z 17 000 stran a protože jsou tak podrobné, zvyšuje to srovnatelnost účetních závěrek a snižuje se tak role účetních a daňových poradců, dále

auditorů a v neposlední řadě právníků při dané interpretaci tohoto systému. Americký účetní systém GAAP vytváří skupina zvaná Rada pro finanční účetní standardy pod zkratkou FASB z anglického názvu Financial Accounting Standards Board. Tato skupina FASB v podstatě usiluje o to, aby hospodářská činnost amerických společností byla vykazována přesně a bez zkreslení. Vzhledem k tomu, že ekonomika USA je velmi různorodá a největší na světě, byly americké účetní standardy GAAP nastaveny tak, aby splňovaly její vysoké nároky, což z nich činí přirozeně nejpodrobnější standardy v oblasti ekonomiky. Ve skutečnosti je tento systém tak podrobný, že jej mnoho lidí z jiných zemí považuje za příliš komplikovaný až zbytečný. Pokud by bylo možné zavést celosvětový standard, jsou to USA, kdo musí konvergovat k méně přísnějším IFRS. (Shamrock 2012, FASB 2023)

Naopak IFRS jsou založeny na zásadách, které definují a vymezují účetní postupy. Tyto zásady o účtování oproti účetním pravidlům US GAAP obsahují pouze 1 400 stran, což je velmi velký rozdíl oproti 17 000 stran, ze kterých se skládá účetní systém US GAAP. Je tedy zřejmé, že účetní zásady systému IFRS nebudou tak podrobné a výstižné a to přináší problém s jejich interpretací. Vzhledem k tomu, že IFRS jsou používány ve více než stovce zemí, z nichž každá má značně odlišné politické a regulační systémy, přináší to jistou flexibilitu IFRS, jež umožňuje zemím různých velikostí, ekonomik a vlád, aby tento standard snadno přijaly. Pro představu Německo, které má velmi vlivnou globalizovanou ekonomiku, má značně odlišné potřeby a zdroje než dosud nerozvinutá Keňa, přesto mohou obě země prosazovat IFRS způsobem, který nejlépe vyhovuje jejich zemi. Zásady o účtování systému IFRS si tedy každý může vyložit po svém na základě osobního úsudku a nebudou tak použity stejně. Znamená to tedy, že se snižuje celková srovnatelnost účetních závěrek na rozdíl od US GAAP se tedy bude posilovat role účetních a daňových poradců, auditorů a právníků. Přestože by se vývoj IFRS měl ubírat směrem k US GAAP, tak tomu tak bohužel není. Naopak směřuje k dalšímu posilování obecných zásad a omezuje podrobná pravidla. (Alibhai, Bakker 2022)

S technologickým pokrokem a vysokou poptávkou po zboží a službách po celém světě se globální ekonomika stala samozřejmostí a s tím souvisí i potřeba srovnatelného finančního výkaznictví. Aby se tak vyřešil problém dodržování různých pravidel neboli hraní stejné hry, objevila se myšlenka vypracování jednotného, celosvětově srovnatelného účetního standardu, který by zahrnoval součásti jak US GAAP, tak IFRS. Obecně se tomu říká proces konvergence. Tento proces probíhal od roku 2002 zhruba do roku 2012. V roce 2011 si tento proces

konvergence americká strana rozmyslela a od příslibu vytvořit jednotný systém odstoupila. Projekty, které již byly společně zahájeny tvůrci obou systémů, například se jedná o projekt, týkající se výnosů, který bude dokončen, nové projekty se už vytvářet nebudou. Pokud by k samotné konvergenci přeci jen došlo, očekává se, že tento proces bude trvat desítky let. (Dvořáková 2017)

Podle společnosti Deloitte přibližně 96 zemí vyžaduje IFRS pro všechny účetní jednotky. S rostoucím počtem zemí, které používají IFRS, roste tlak na USA jako přední světovou ekonomiku, aby učinily totéž, a to navzdory nevýhodám, které plynou z přijetí IFRS. Skutečné důsledky splynutí těchto dvou účetních systémů se staly velmi diskutovaným tématem pro odborníky ve světě účetnictví. Sjednocení účetního systému představuje významné pozitivní ale i negativní dopady na zúčastněné strany, jako jsou například investoři, věřitelé, podniky, zpracovatelé účetních výkazů a další. Pokud by došlo k rozhodnutí USA přejít na IFRS bude to mít velký vliv na několik dalších zemí s významnou ekonomikou, které dosud nepřešly na IFRS, jako je například Japonsko a Indie. (Deloitte 2020, Krupová 2019)

Tržby a celkové příjmy společnosti, jsou pravděpodobně jedním z nejdůležitějších klíčových ukazatelů výkonnosti, které investoři používají k hodnocení společností. Představují nejpodstatnější číslo ve výkazu zisku a ztráty a mají nejdramatičtější vliv na ziskovost společnosti. Čím rozsáhlejší jsou příjmy společnosti, tím větší je potenciál zisku. V květnu 2014 FASB a IASB společně zveřejnily sjednocený standard ASU 2014-09 a IFRS 15. Tento nový standard pro vykazování výnosů je považován za jeden z nejzásadnějších nedávných výroků. Řídí se jím společnosti, které mají smlouvy se zákazníky. Účelem tohoto nového pravidla je zajistit, aby účetní jednotky vykazovaly výnosy v souladu s tím, na co mají podle smlouvy se zákazníky nárok. V podstatě lze tedy říci, že odstraňuje rozdílné účetní postupy pro podobné transakce v různých odvětvích. Podle tohoto nového standardu musí společnosti vykazovat výnosy na základě převodu slíbeného zboží nebo služeb. (Locascio 2017)

O hospodářskou podstatu a určitou podobnost mezi jednotlivými systémy US GAAP a IFRS se tvrdě ve světě bojuje. Jsou zde dvě skupiny osob, které v každém státě prosazují dva odlišné způsoby podobnosti těchto účetních systémů. První z nich je skupina, která se snaží o přehledný a podrobný účetní systém. Ten totiž zvyšuje srovnatelnost účetních závěrek, což vítají hlavně ti, co tyto závěrky sestavují. Účetní, daňový a finanční poradci to vidí naopak a

z této situace nemají radost, protože by to pro ně znamenalo ztrátu zájmu a potřeby o jejich služby. V USA tedy tato skupina převládá.

Druhá skupina zastává opačný názor, bojuje tedy za to, aby byl daný účetní systém více flexibilní a tím i méně podrobný. Což s sebou přináší to, že se snižuje srovnatelnost účetních závěrek, což vítají účetní, daňoví a finanční poradci, protože tak roste zájem o jejich služby. Zájem o služby tohoto charakteru nemají nouzi ani advokáti, kteří se touto problematikou zabývají. Tato skupina převládá v EU. I když to tak nevypadá tak IFRS jsou stále podrobnější, než české účetní předpisy a proto je potřeba, aby co nejvíce účetních jednotek v České republice postupovalo podle IFRS. (Jílek 2018)

2.1 Přístupy k účetní regulaci

Účetnictví lze ve zkratce charakterizovat jako vedení záznamů o hospodářských jevech dané účetní jednotky, které poskytují informace o jejím majetku, zdrojích jeho krytí, výsledku hospodaření a poskytuje informace o celé její finanční situaci. Jedná se tedy o jakousi uzavřenou soustavu s přesně vymezenými metodickými prvky, jež je zaměřena na hodnotovou stránku těchto ekonomických jevů. Informace, které účetnictví poskytuje, není jen pro potřeby dané účetní jednotky, ale i pro ostatní uživatele v jejím okolí. Může se jednat například o současné či potencionální investory, dále se může jednat o banky a o ostatní věřitele, kam patří například zákazníci, zaměstnanci, konkurenční podniky, stát a jeho orgány, nebo daňové orgány.

Co se týká míry regulace účetnictví, tak ta se v různých zemích uskutečňuje jinými formami a orgány. Tato regulace se však ve všech případech soustředí pouze na finanční účetnictví, nikoliv tedy na vnitřní řízení účetních jednotek. Z mezinárodního hlediska se účetní systémy ve vazbě na míru regulace dělí na dvě velké skupiny, jedná se o oblast angloamerickou a o oblast kontinentální Evropy. Obsah této regulace lze rozlišovat na dvě základní oblasti. První z nich je regulace účetních postupů, která upravuje způsob zobrazení ekonomických jevů, jež probíhají v dané účetní jednotce. Druhá oblast se zaměřuje na regulaci účetní závěrky, která upravuje její obsah, formu účetních výkazů a její příložené přílohy. Způsob regulace účetnictví lze z tohoto hlediska dělit do několika skupin pravidel, které se ať už více či méně dotýkají oblasti angloamerické či oblasti kontinentální Evropy a vzájemně se tak tedy prolínají. Jedná se o

obecně uznávané účetní zásady, mezinárodně uznávané účetní standardy, směrnici Evropského společenství či o regulaci účetnictví a účetního výkaznictví na národní úrovni. (Müllerová, Šindelář 2016)

Regulace je vnímána jako mnohostranná činnost, která může mít a měla by mít řadu forem, aby tím každý regulační prvek posiloval ostatní. Konečným cílem regulace je správné pochopení rizika činnosti, správné plánování těchto činností a formulace obecných norem chování pro obchodní činnosti a interakce. (Witting 2018)

2.2 Účetní standardy pro nadnárodní holdingy dle legislativy ČR

Cílem českých standardů je zajištění souladu při používání účetních metod účetními jednotkami. Ministerstvo financí zajišťuje tvorbu a vydávání Českých účetních standardů a vede registr vydaných standardů. Samotný obsah standardů obsahuje popis účetních metod nebo postupy účtování. Používání účetních standardů účetními jednotkami se považuje za plnění ustanovení o účetních metodách podle Zákona o účetnictví. Základ pro regulaci českého účetnictví je Zákon o účetnictví, který je určen pro všechny účetní jednotky bez rozdílu. Na zákon pak navazují vyhlášky, které jsou rozděleny podle druhu subjektů. Pod každou vyhláškou jsou vydány České účetní standardy a každá vyhláška stanovuje například strukturu účetní závěrky a vymezuje účetní metody pro danou skupinu účetních jednotek. Národní účetní rada významně přispívá k rozvoji českého účetnictví a to vydáváním interpretací k účetním předpisům, které byly následně zapracovány do účetních předpisů Ministerstvem financí. Základní právní norma pro všechny typy účetních jednotek je v České republice zákon o účetnictví. Tento zákon umožňuje ministerstvu financí vydávat prováděcí vyhlášky a zajišťovat tvorbu a vydávání národních účetních standardů. Tato pravidla umožňují účetním jednotkám, aby si upravovaly jednotlivé oblasti účetnictví vnitřními směrnici. V roce 2015 byla novela zákona o účetnictví, která byla zveřejněna pod číslem 221/2015 Sb., která přinesla řadu změn. Cílem této novely bylo jednak uvést české účetnictví do souladu se směrnicí EU, ale mimo jiné i snaha zvýšit vypovídací schopnost účetních závěrek a zmodernizovat tak účetní výkazy. (Skálová 2017, Müllerová, Šindelář 2016)

Velké nadnárodní a mezinárodní organizace holdingového seskupení se řídí mezinárodními účetními standardy, tedy IFRS, kde jsou stanovené podmínky pro použití mezinárodních

účetních standardů a také jejich možnost použití při individuální účetní závěrce. Použití mezinárodních účetních standardů se v České republice v návaznosti na Zákon o účetnictví nerozumí všechny mezinárodní účetní standardy, které IFRS obsahuje, jen ty které jsou přijaty Nařízením Komise a jsou v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Národní účetní Rady. Tyto mezinárodní účetní standardy upravují jen některé oblasti účetního výkaznictví. A proto pouze v tomto rozsahu jejich aplikace vylučuje použití národních účetních předpisů. Oblasti, které upravují mezinárodní účetní standardy jsou cíle, zásady a také prvky účetního výkaznictví. Dále mezinárodní účetní standardy také upravují konsolidační období, účetní výkaznictví a strukturu účtového rozvrhu. (Zákon o účetnictví)

2.3 Účetní závěrka koncernu

Koncern jako podnikatelský subjekt sestavuje účetní závěrku, která podléhá konsolidaci. Konsolidace znamená sjednocení neboli sloučení. Konsolidovaná účetní závěrka představuje účetní závěrku skupiny podnikatelů, jež slučuje stav majetku, vlastních a cizích zdrojů, nákladů a výnosů konsolidujícího podniku s jeho podílovou účastí, jež má v ostatních podnicích, které ovládá či v nich má společný nebo podstatný vliv. Konsolidovaná účetní závěrka je účetní závěrkou, která je sestavená a upravená metodami konsolidace a je ověřována auditorem. Povinnost sestavovat tuto závěrku má ta účetní jednotka, která je obchodní společností a je ovládající osobou, dále účetní jednotka ve které konsolidující či konsolidovaná účetní jednotka vykonává společný vliv nebo podstatný vliv. Společným vlivem se rozumí takový vliv, kdy osoba, která je zahrnuta v konsolidačním celku s jednou nebo více osobami, které nejsou zahrnuty do daného konsolidačního celku, ovládají jinou osobu. (Zákon o účetnictví, Loja a kol. 2016)

Na základě stupně vlivu, jež řídící osoba vykazuje na osobě ovládané, lze rozdělit způsoby konsolidace na tři metody. Stupně vlivu se dělí na podstatný, společný a rozhodující vliv. Za podstatný vliv jak již bylo zmíněno, se považuje vlastnictví nejméně 20 % hlasovacích práv v dané dceřiné společnosti, jež vlastní řídící osoba dle § 22 ZOK. V tomto případě se použije konsolidační metoda ekvivalencí. Tam kde je společný vliv, bude použita konsolidační metoda poměrná. Řídící osoba, jež uplatňuje rozhodující vliv v konsolidačním celku, může jmenovat či odvolat většinu osob statutárního orgánu. Vlastnící podíl na hlasovacích právech alespoň 40 %, respektive 30 %, pokud daný podíl představoval na posledních 3 po sobě jdoucích jednáních

nejvyššího orgánu dané ovládané osoby více než polovinu již zmiňovaných hlasovacích práv přítomných osob. V případě rozhodujícího vlivu se použije konsolidační metoda plná.

Konsolidovaná účetní závěrka podává veřejnosti, vlastníkům a akcionářům mateřského podniku komplexní informace o celkovém majetku, závazcích, vlastním kapitálu, dále o výnosech a nákladech za uskupení podniků, které jsou vzájemně ekonomicky propojeny. Tato účetní závěrka poskytuje informace o celkovém stavu koncernu, jako by šlo o jednu účetní jednotku. Povinnost konsolidace stanovuje zákon o účetnictví, kde vymezuje kategorie účetních jednotek, kterých se tato povinnost týká. V zákonu je dále uvedeno případné osvobození od této povinnosti, dále je zde stanoven obsah konsolidované účetní závěrky, pravidla pro její zveřejňování, dále použití konsolidačních metod a také je zde zahrnuta i povinnost nebo možnost použití mezinárodních účetních standardů v konsolidaci. Obsahem konsolidované účetní závěrky je rozvaha, výkaz zisku a ztráty, příloha, přehled o peněžních tocích a také přehled o změnách vlastního kapitálu. Konsolidaci sestavuje mateřská společnost. Tato souhrnná závěrka musí být sestavena tak, aby podávala věrný a poctivý obraz účetnictví, finanční situace konsolidačního celku, účetních jednotek, které jsou pod společným vlivem a přidružených účetních jednotek.

Konsolidující účetní jednotka nemá povinnost sestavit konsolidovanou účetní závěrku v případě, pokud daná konsolidující účetní jednotka ovládá jen ty konsolidované účetní jednotky, které jsou jednotlivě i v úhrnu nevýznamné. Přidružené účetní jednotky nemusejí být vykázány v položkách konsolidované účetní závěrky, pokud je podíl konsolidující účetní jednotky na vlastním kapitálu přidružené účetní jednotky nevýznamný. Mateřská společnost, jež provádí konsolidaci, musí včas sdělit účetním jednotkám, které ovládá, že budou konsolidovány. Sdělí jim také informaci o vymezení konsolidačního celku a stanoví, které účetní záznamy a dokumenty jsou povinny tyto ovládané účetní jednotky poskytnout pro sestavení konsolidované účetní závěrky. Účetní jednotky, které jsou ze zákona povinny nechat účetní závěrku ověřit auditorem, jedná se o konsolidovanou účetní jednotku, účetní jednotku pod společným vlivem a o účetní jednotku přidruženou, mají dále povinnost vyhotovit výroční zprávu a také ji nechat ověřit auditorem.

Konsolidovaná výroční zpráva je zpráva, která obsahuje informace o konsolidačním celku, účetních jednotkách pod společným vlivem a přidružených účetních jednotkách. Jejím účelem je mimo jiné poskytnout komplexní informace o výkonnosti a hospodářském postavení dané

účetní jednotky a stanovení předpokládaného budoucího vývoje účetní jednotky. Zákon o účetnictví § 21 stanovuje, co by mělo být možno zjistit z výroční zprávy, ale kromě nezbytných informací musí výroční zpráva také obsahovat nejméně informace o skutečnostech, jež nastaly až po rozvahovém dni a jsou významné pro účetní jednotku. Dále výroční zpráva musí obsahovat informace o předpokládaném vývoji, o aktivitách v oblasti výzkumu a vývoje, nebo v oblasti ochrany životního prostředí či pracovněprávních vztazích. Také je důležité uvést, zda má účetní jednotka organizační složku podniku v zahraničí. Pokud konsolidovaná výroční zpráva obsahuje i všechny informace o konsolidujících účetní jednotce, nemusí tato konsolidující účetní jednotka zpracovávat výroční zprávu.

Tato účetní závěrka se sestavuje ke konci rozvahového dne konsolidující účetní jednotky. Tato délka účetního období při konsolidaci účetní závěrky musí být stejná. Pokud dojde v průběhu účetního období ke změnám ve vymezení účetních jednotek, které jsou součástí konsolidace, musí být tato informace uvedena v příloze konsolidované účetní závěrky. V momentě sestavení účetní závěrky je posledním krokem korporací její samotné zveřejnění, dále se zveřejňují zprávy o auditu účetní závěrky, zprávy o vztazích, výroční zprávy a také rozhodnutí valné hromady o schválení účetní závěrky a rozdělení zisku. Zveřejňování těchto dokumentů, které jsou stanovené zákonem, je známkou péče řádného hospodáře. (Zelenka a kol. 2018)

Péče řádného hospodáře je pojem, který znamená výkon funkce s potřebnou loajalitou, znalostmi a pečlivostí. Informace týkající se účetní závěrky, které nebyly ověřeny auditorem, se nesmí zveřejňovat a uvádět v účetní závěrce. Lhůta pro zveřejnění účetní závěrky a výroční zprávy činí 30 dnů od ověření těchto dokumentů auditorem. Zveřejnění probíhá zasláním dokumentů ve formátu Portable Document Format na rejstříkový soud a tyto dokumenty se ukládají do Sbírký listin. Zákon o účetnictví v § 23a stanovuje, že konsolidující účetní jednotka, která je zároveň emitentem investičních cenných papírů, které jsou přijaté k obchodování na evropském regulovaném trhu, použije mezinárodní účetní standardy pro sestavení konsolidované účetní závěrky. Jednotlivé konsolidační metody a jejich způsoby sestavování jsou blíže popsány v další podkapitole této práce. (Zákon o účetnictví, Skálová a kol. 2015, Loja a kol. 2016)

2.4 Konsolidační metody

Konsolidační metody již byly zmíněny v předchozí části, tato podkapitola je již blíže zkoumá a řeší jejich použití v případě koncernového podnikatelského seskupení. První konsolidační metodou, která bude v této kapitole zkoumána, je metoda plné konsolidace. Tato metoda se uplatňuje při konsolidaci účetních jednotek, ve kterých řídící osoba či konsolidující účetní jednotka uplatňuje rozhodující vliv. Veškeré položky rozvahy a výkazu zisku a ztráty, tedy celková aktiva, závazky, náklady a výnosy konsolidované účetní jednotky jsou do konsolidovaných výkazů, tedy rozvahy a výkazu zisku a ztráty, zahrnuty v plné výši, po případném přetřídění a úpravách. V této metodě dochází k vyloučení pořizovací ceny finanční investice konsolidující účetní jednotky proti složkám, jež odpovídají vlastnímu kapitálu dané konsolidované účetní jednotky. To vede k vyjádření menšinových podílů, konsolidačního rozdílu a jeho odpisu a k vyloučení vzájemných vztahů. Tento postup konsolidace plnou metodou lze rozdělit či definovat do pěti základních bodů. První bod se týká výpočtu konsolidačního rozdílu a jeho odpisu. Konsolidační rozdíl se považuje za rozdíl mezi pořizovací cenou podílu konsolidované účetní jednotky a jeho oceněním, dle podílové účasti konsolidující účetní jednotky na výši vlastního kapitálu, který je vyjádřený reálnou hodnotou. Za reálnou hodnotu vlastního kapitálu se považuje rozdíl mezi reálnou hodnotou aktiv a cizího kapitálu ke dni akvizice. Za tento den akvizice se považuje den, od kterého začíná účinně ovládající či řídící osoba uplatňovat příslušný vliv nad danou konsolidovanou účetní jednotkou. V druhém bodě dochází k úpravám k datu akvizice, dalším bodem jsou úpravy týkající se období, od data akvizice do data konsolidace. Mezi poslední body patří vyloučení vzájemných vztahů, kontrolní výpočty a posouzení správnosti konsolidačních čísel.

Druhou konsolidační metodou je metoda ekvivalencí, která znamená to, že se ocení účasti mateřského podniku v přidruženém podniku ve výši podílu na vlastním kapitálu. Tady celková aktiva, závazky, náklady a výnosy konsolidované účetní jednotky nevstupují do konsolidovaných výkazů v plné výši, jako je tomu u plné konsolidace. Tyto hodnoty rozvahy a výkazu zisku a ztráty se projeví pouze v několika položkách:

- Cenné papíry,
- Podíl na výsledku hospodaření v ekvivalenci,
- Konsolidační rozdíl,

- Podíly v ekvivalenci,
- Konsolidační rezervní fond.

I tento postup konsolidace ekvivalencí lze rozdělit do několika základních kroků. Nejprve dojde k vyloučení pořizovací ceny finanční investice u konsolidující jednotky, poté se vypočítá konsolidační rozdíl a jeho odpis, dále se provádí výpočty položek cenných papírů, vkladů v ekvivalenci, podílu na výsledku hospodaření v ekvivalenci a výpočet konsolidačního rezervního fondu. V posledním kroku či fázi se vylučují vzájemné vztahy s dopadem do vlastního kapitálu konsolidované účetní jednotky, provádí se kontrolní výpočty a dochází k posouzení správnosti konsolidačních čísel.

Konsolidace poměrnou metodou se použije pro konsolidaci účetních jednotek, které jsou pod společným vlivem. V tomto případě konsolidace se aktiva, závazky, náklady a výnosy konsolidované jednotky pod společným vlivem jsou do konsolidačních účetních výkazů zahrnuty pouze v poměrné výši, která odpovídá danému podílu konsolidující účetní jednotky. Postup této konsolidace je obdobný jako u metody plné konsolidace, bez vyjádření ale menšinových podílů a vzájemné vztahy se vylučují v poměrné výši, která odpovídá danému podílu konsolidující účetní jednotky. (Zákon o účetnictví, Loja a kol. 2016) Vymezení konsolidujících účetních jednotek, jež jsou součástí konsolidace, pojednává další odstavec.

Dle § 1c zákona o účetnictví se malá skupina účetních jednotek skládá z konsolidující účetní jednotky a konsolidovaných účetních jednotek, jež na konsolidovaném základě nepřekračuje k rozvahovému dni alespoň 2 z uvedených hraničních hodnot:

- aktiva celkem 100 000 000 Kč,
- roční úhrn čistého obratu 200 000 000 Kč,
- průměrný počet zaměstnanců v průběhu účetního období 50.

Střední skupinou účetních jednotek je dle zákona ta skupina, jež není malou skupinou účetních jednotek a skládá se z konsolidující účetní jednotky a konsolidovaných účetních jednotek, která na konsolidovaném základě nepřekračuje k rozvahovému dni alespoň 2 z uvedených hraničních hodnot:

- aktiva celkem 500 000 000 Kč,
- roční úhrn čistého obratu 1 000 000 000 Kč,
- průměrný počet zaměstnanců v průběhu účetního období 250.

Za velkou skupinu účetních jednotek se považuje ta skupina, kterou tvoří konsolidující účetní jednotky a konsolidované účetní jednotky a která na konsolidovaném základě překračuje k rozvahovému dni alespoň 2 hraniční hodnoty, které se týkají střední skupiny účetních jednotek. (Zákon o účetnictví)

3 Vybraná daňová problematika koncernů

Smlouva o EU neobsahuje žádná konkrétní ustanovení týkající se legislativní pravomoci v oblasti přímých daní. Právní předpisy, které upravují zdanění společností, která vycházejí obvykle z článku 115 Smlouvy o fungování Evropské unie, který mimo jiné umožňuje přijímání směrnic o sbližování právních a správních předpisů členských států, které mají přímý vliv na vnitřní trh. Lze tedy říci, že problematika přímého zdanění není evropskými právními předpisy nikterak přímo upravena. Některé směrnice a judikatura Soudního dvora Evropské unie avšak vytvářejí harmonizované standardy pro zdanění společností a soukromých osob. Navíc ještě byla přijata opatření, která zabraňují daňovým únikům a dvojímu zdanění. Zdanění přeshraničních příjmových peněžních prostředků je předmětem rozsáhlé řady dvoustranných dohod o zdanění, které platí jak pro členské státy, tak i pro třetí země.

Souhrnné pravomoci týkající se daní spočívají v rukou členských států, kde EU má jen omezenou působnost. Daňová politika EU je zaměřena na hladké fungování jednotného trhu, proto byla harmonizace nepřímých daní řešena dříve než daně přímé. Daňová opatření musí být přijímána členskými státy jednomyslně. Smlouva o fungování Evropské unie obsahuje daňová ustanovení v článku 110–113, která se vztahují na harmonizaci právních předpisů týkajících se daní z obratu, spotřebních daní a jiných nepřímých daní, další ustanovení vztahující se k daňové politice, která se týkají volného pohybu osob, služeb a kapitálu se nacházejí v článku 45–66. (Jost Angerer 2022)

Komise EU v červnu 2015 předložila Radě EU strategii, která projednává problematiku týkající se místa zdanění a daného práva, dle kterého se společnosti působící v rámci celé EU budou řídit. Komise EU zvolila dvoufázový postup týkající se společného základu daně a prvků konsolidace, jež rozdělila do dvou vzájemně propojených legislativních návrhů:

- směrnice o společném základu daně z příjmů právnických osob,
- směrnice o společném konsolidovaném základu daně z příjmů právnických osob.

Součástí návrhu je povinné zavedení společného konsolidovaného základu daně z příjmů právnických osob, byla by avšak potřeba zavádět tento základ daně postupně. Tento návrh byl následně upraven na základě činnosti Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj známou pod zkratkou OECD. Tento návrh by mohl zabraňovat vyhýbání se daňovým

povinnostem, neboť by mohl odstranit mezery mezi vnitrostátními systémy a zamezit tak běžné regulaci v oblasti vyhýbání se daňovým povinnostem.

V květnu 2021 přijala Komise EU sdělení o zdanění podniků pro 21. století, ve kterém uvádí nový návrh, který poskytne EU jednotný soubor pravidel pro daň z příjmů právnických osob založený na rozdělení a na společném základu daně. Tento nový návrh nahradí projednávaný návrh týkající se společného konsolidovaného základu daně z příjmů právnických osob, který tímto novým návrhem bude stažen. Podle uvedeného sdělení by měl být nový návrh předložen v roce 2023.

Česká republika se řídí zákonem České národní rady o daních z příjmů, konkrétně se jedná o zákon č. 586/1992 Sb. Tento zákon se skládá ze sedmi částí. Dani z příjmů právnických osob se věnuje druhá část již zmiňovaného zákona. V § 17 - § 21 jsou vysvětleny a detailně popsány veškeré informace, které se týkají zdaňování právnických osob. (Zákony pro lidi 2023, Angerer 2022)

Mezinárodní i nadnárodní daňové právo upravuje hospodaření a operace v rámci koncernu tak, aby byly eliminovány daňové úniky. V České republice při výplatě a zdanění podílů na zisku dochází k dvojímu zdanění. Jednak na straně společnosti, kde dochází ke zdanění zisku 19 % a dále při výplatě společníkům 15 %. Jsou zde ale podmínky, při jejichž naplnění může dojít ke snížení daňové sazby nebo dokonce k celkovému osvobození od daně při výplatě společníkům. Výplata podílu u právnických osob je již řadu let ošetřena Směrnicí Rady 2011/96/EU o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností, které jsou z různých členských států. Zákon o daních z příjmů ve vazbě na tuto směrnici stanovuje podmínky pro osvobození zdanění podílů pro mateřskou společnost. Od zdanění osvobozuje dané příjmy z podílu na zisku, které plynou od dceřiné společnosti, jež je daňovým rezidentem jiného členského státu Evropské unie, než je Česká republika. Osvobození lze uplatnit pouze, pokud je naplněn vztah mateřské a dceřiné společnosti a právní forma společnosti musí být obchodní korporace, tedy akciová společnost či společnost s ručením omezeným nebo třeba Evropská společnost. Jedná se o formu společnosti, která je povolena v prostředí EU. Pokud podmínky pro osvobození nejsou naplněny, podíl na zisku se zdaňuje srážkovou daní 15 %. (Skálová a kol. 2015)

Daňová legislativa u daně z příjmů způsobuje, že daný účetní výsledek hospodaření a daňový základ se od sebe liší o řadu položek. Proto se splatná daň z příjmů nevztahuje k účetnímu výsledku hospodaření, ale právě k daňovému základu. Aby se tedy dodržela zásada aktuálnosti, což znamená dodržení časové a věcné souvislosti u nákladů a výnosů s účetním obdobím, musí se v účetnictví použít odložená daň. Jedná se o nástroj, který slouží k odstranění vzniklého nesouladu. Každá auditovaná účetní jednotka včetně účetních jednotek tvořící konsolidační celek, jež sestavují účetní závěrku v plném rozsahu, mají povinnost účtovat a vykazovat odloženou daň z příjmů. Nejedná se tedy vyloženě o daňový problém, přesto je třeba zdůraznit a upozornit na důležitost zachycování této daně v účetnictví, protože upravuje celkovou výši daně z příjmů. Odložená daň je upravena vyhláškou číslo 500/2002 Sb. a účetními standardy pro podnikatele. Tato daň vyplývá z rozdílů, které nastávají v okamžiku, kdy se liší účetní a daňový pohled na určitá aktiva a pasiva obchodní společnosti. Odlišení mezi účetním a daňovým pohledem na určité ekonomické aktivity podniků, vznikají určité přechodné rozdíly, které jsou dočasné.

Tyto přechodné rozdíly mohou být buď zdanitelné, nebo odčitatelné. Zdanitelné přechodné rozdíly jsou ty, které vyústí ve zdanitelné částky při určování základu daně pro budoucí období. To znamená, že vedou k odloženému daňovému závazku. Například by to znamenalo, že účetní hodnota dlouhodobého majetku je vyšší než hodnota majetku pro daňové účely. Odložený daňový závazek představuje kumulované daňové nevýhody. Pro společnost to znamená, že v budoucnu bude platit vyšší daň, než bude odpovídat dosaženým ziskům. Odčitatelné přechodné rozdíly jsou naopak ty, které vyústí v částky, které jsou odčitatelné při určování daně pro budoucí období. Tyto částky vedou k odložené daňové pohledávce. Lze si přestavit situaci, že účetní hodnota pohledávek, která je snižena o opravné položky, je nižší než hodnota těchto pohledávek včetně daňově uznatelných opravných položek. Jedná se tedy o ty částky, které budou v budoucnosti ušetřeny. O odložené daňové pohledávce lze účtovat pouze tehdy, pokud existuje pravděpodobnost, že v budoucnu účetní jednotka dosáhne na takové daňové základy, aby bylo umožněno umoření všech odčitatelných rozdílů. Pokud tomu tak není, vykazuje se odložená daňová pohledávka jen v částečné výši, nebo se vůbec nevykazuje v rozvaze a jen se uvede v příloze účetní závěrky.

Odložená daň je nástrojem podvojného účetnictví, kde se přiřazují náklady na daň z příjmů ke správnému účetnímu období. Dochází tak k naplnění účetní zásady akruálnosti, srovnatelnosti účetních informací i zásady opatrnosti. (Skálová 2017)

Co se týká účtování o odložené dani, mohou nastat dvě situace. Jedná se buď o odložený daňový závazek či pohledávku. Odložený daňový závazek se zaúčtuje na straně Má dáti na účet 592 zvaný jako daň z příjmů – odložená, na straně Dal bude účet 481 nazvaný jako odložený daňový závazek a pohledávka. Pro odloženou daňovou pohledávku budou platit stejné účty, jen na opačných stranách. Tedy na straně Má dáti bude účet 481 a na straně Dal bude účet 592. (Šindelář, Müllerová 2022)

Výpočet této odložené daně je založen na závazkové metodě, který vychází z rozvahového přístupu. Pan Sedláček a spol. definují závazkovou metodu následovně: *„Závazkovou metodou se rozumí postup, kdy odložená daň ve vztahu k výsledku hospodaření zjištěnému v účetnictví bude uplatněna v pozdějším období, a proto při výpočtu bude použita sazba daně z příjmů platná v období, ve kterém budou daňový závazek nebo pohledávka uplatněny.“* (Sedláček a spol. 2017, strana 171) Pro případ, že tato sazba daně není známa, použije účetní jednotka sazbu platnou v příštím období. Rozvahovým přístupem se rozumí, že výše uvedená závazková metoda vychází z daných přechodných rozdílů, kterými jsou rozdíly mezi daňovou základnou aktiv či pasiv a výši aktiv či pasiv, které jsou uvedeny v rozvaze účetní jednotky. Daňová základna aktiv a pasiv je hodnota, která se uplatňuje v budoucnosti pro daňové účely. Součinem výsledného rozdílu a sazby daně z příjmů se zjistí výše odložené daňové pohledávky nebo odloženého daňového závazku. Pokud se změní sazba daně z příjmů, je potřeba přepočítat zůstatek účtu této odložené daně a zjištěný rozdíl zaúčtovat prostřednictvím účtu v účtové skupině 59. (Sedláček a kol. 2017, Skálová 2017)

V holdingové společnosti často dochází k situaci, kdy si jednotlivé účetní jednotky navzájem poskytují své služby nebo si navzájem poskytují půjčky v rámci holdingu. Podniky nesmějí využívat holdingového seskupení k tomu, aby si navzájem zadarmo poskytovaly jakékoliv služby či půjčky, veškeré tyto činnosti musí probíhat, jako kdyby společně holding netvořily. Proto jsou pro tyto případy stanoveny transferové ceny a možnost cash poolingového financování. Problematika těchto nástrojů je popsána v následujících podkapitolách.

3.1 Transferové ceny

Za převodní neboli transferové ceny lze považovat ceny uplatňované u transakcí mezi dvěma propojenými daňovými subjekty. Tyto ceny musí být stanoveny stejným způsobem, jakým by postupovaly nezávislé podniky. Česká republika v oblasti pravidel převodních cen mezi propojenými či sdruženými osobami respektuje pravidla OECD. V terminologii smluv o zamezení dvojího zdanění se užívá pojem sdružené podniky pro koncernové označení. Tato pravidla vyplývají ze Směrnice OECD o převodních cenách pro nadnárodní společnosti a správu daní, dále z Usnesení Rady a zástupců vlád členských států EU o kodexu chování pro dokumentaci o převodních cenách pro sdružené podniky v Evropské unii. Daňové kontroly zaměřené na převodní ceny v posledních letech výrazně narůstají. Pracovníci finanční správy, kontrolují, zda jsou podmínky mezi závislými osobami nastavené pro daňové účely podobně, jako by byly nastaveny v nezávislých obchodních vztazích. Transferové ceny jsou ceny, které jsou stanovené na základě principu tržního odstupu. Jedná se o použití cen obvyklých pro účely stanovení základu daně z příjmů, jak jsou definovány v našich daňových zákonech.

Pomocí transferových cen se zisk přesouvá do zemí, kde je nejnižší zdanění bez ohledu na to, ve které jednotce koncernu vznikl. Dále se převodní ceny využívají i ke skrytému transferu zisků v těch teritoriích, ve kterých jsou omezení k převodu kapitálu do zahraničí, nebo aby se tak překonala některá omezení obchodu vázaná na hodnotu zboží. Například se tak může jednat o cla a dovozní kvóty. Nebo se tyto ceny používají k posílení cenové konkurenceschopnosti dceřiných společností na trzích. Transferové ceny zkreslují statistické informace, které se týkají přeshraničního pohybu zboží a služeb v zemích, kde je významný podíl přímých zahraničních investic. Díky tomu se snižuje vypovídací schopnost makroekonomických statistických údajů.

Tím, že si koncernové seskupení vytváří ceny sobě na míru v rámci obchodování se svými dceřinými společnostmi, dochází tak k daňovým a celním únikům prostřednictvím transferových cen, což bývá nepříznivě posuzováno příslušnými daňovými a celními orgány. Praktiky transferových cen se tak mohou dostat nejen do rozporu s etiketou podnikání, ale i s legálností této metody. Proto jednotky koncernu musí dbát na věrohodnost svých vytvořených kalkulací pro případ, že by byly požádány finančními úřady v zemi jejich působení o informace a dokumentaci k jejich cenové tvorbě. Problematika převodních cen je chápána celosvětově jako závažný problém, který obchází platné předpisy. Řešením tohoto problému se

zabývají i některé mezinárodní organizace a to svými rozhodnutími, doporučeními či směrnicemi. Jedná se například o Mezinárodní obchodní komoru, Světovou celní organizaci nebo se touto problematikou zabývá Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj. (Machková a kol. 2014, Solilová, Nerudová 2019)

Pro stanovení transferových cen je nutno aplikovat princip tržního odstupu. Princip tržního odstupu se pro stanovení základu daně jeví jako nejobtížnějším problémem uplatnění těchto transferových cen pro daňové účely při převodu zboží, nehmotného majetku a služeb mezi sdruženými či propojenými podniky. Na základě tohoto účelu byla v roce 1995 Výborem pro fiskální záležitosti OECD zpracována zpráva zvaná Směrnice o převodních cenách pro nadnárodní podniky a daňové správy. V roce 2017 vydalo OECD aktualizovanou verzi této Směrnice o převodních cenách pro nadnárodní podniky a daňové správy, kde došlo ke změnám, doplnění a upřesnění výkladů některých oddílů zmiňované směrnice. Tato směrnice má za úkol sjednotit postup daňových správ u sdružených podniků při řešení případů převodních cen, minimalizovat konflikty mezi nimi a případně předcházet nákladným soudním sporům.

Výši převodních cen lze zjistit na základě dvou základních metod. První z nich jsou tradiční transakční metody. Kam patří Metoda nezávislé srovnatelné ceny. Jedná se o nejjednodušší metodu z hlediska použitelnosti, ale vyžaduje velkou míru srovnatelnosti. Nejlépe se používá v případě existence totožné služby či výrobku. V této metodě se tedy porovnávají ceny v řízené transakci s cenami ve srovnatelné či totožné nezávislé transakci za srovnatelných okolností. Dále do této skupiny metod patří Metoda ceny při opětovném prodeji, tady se pro stanovení transferových cen vychází z ceny, za kterou je produkt nakoupený od sdruženého podniku a dále prodán nezávislému podniku. Tato nezávislá cena je pak snížena o hrubé rozpětí závislého prodejce. Nejlépe se tato metoda užívá tam, kde prodejce nikterak nepřispívá ke zhodnocení prodávaného produktu. Poslední metoda, která do této skupiny metod patří, je Metoda nákladů a přírážky. Tato metoda vychází z nákladů, které má daný dodavatel v řízené transakci na majetek nebo službu či služby, jež jsou poskytovány sdruženému podniku. K těmto nákladům je pak přičtena příslušná přírážka závislého dodavatele. Tedy v tomto případě se převodní cena skládá z nezávislé ceny a stanovené přírážky závislého dodavatele. Lze tedy říci, že Tradiční transakční metody vycházejí vždy ze znalosti ceny, případně z hrubého obchodního rozpětí. Při

srovnání těchto ukazatelů je vždy nutné očistit ukazatele o vlivy, které mohou mít dopad na výši ceny či přírážky.

Druhou metodou jsou Ziskové transakční metody, kam patří například Metoda rozdělení zisku, která vychází z daného zisku sdružených podniků, které plynou z transakcí mezi sdruženými podniky. Daný zisk je na základě analýzy zásluh rozdělen podle toho, jak který sdružený podnik či dceřiný podnik k vytvoření tohoto zisku přispěl. Abychom mohli zjistit správnost rozdělení zisku, musíme dohledat podniky se srovnatelnými či obdobnými funkcemi, jako mají sdružené podniky. Tato metoda má nejlepší využití tam, kde jsou dané jednotlivé transakce natolik provázané, že nemohou být posouzeny odděleně. Dále do této skupiny metod patří Transakční metoda čistého rozpětí. Metoda je založena na stejném principu jako metoda ceny při opětovném prodeji nebo metoda nákladů a přírážky. Metoda tedy zkoumá a porovnává finanční ukazatele související s řízenou transakcí s finančními ukazateli souvisejícími se srovnatelnou či obdobnou nezávislou transakcí. Může se jednat například o ukazatele ziskovost, rentability k nákladům či k prodeji. Vhodné použití těchto jednotlivých metod je nutné posoudit s ohledem na funkční a rizikový profil podniku. Od toho se pak následně odvíjí získávání potřebných informací o srovnatelných transakcích a nutnosti jejich úprav pro zjištění správné převodní ceny.

Pokud se liší ceny, které jsou sjednané mezi spojenými osobami, tedy v koncernu, od cen, které by byly sjednané mezi nespojenými osobami v běžném obchodním vztahu za stejných či obdobných podmínek a pokud není tento rozdíl uspokojivě doložen, upraví se základ daně poplatníka o zjištěný rozdíl. Nejprve musí správce daně spojení osob prokázat, pak je zkoumáno dodržení obvyklé ceny a následně se doměřuje daň v případě její odchylky a nedoložení uspokojivých důvodů k jejímu nedodržení. Za cenu obvyklou se však nerozumí jedna konkrétní částka, ale tato cena se má stanovit jako rozpětí minimální a maximální ceny, která by se mohla sjednat mezi nezávislými osobami. Směrnice o převodních cenách je blíže specifikována v následující kapitole. (Hanych a kol. 2020, Accace Česká republika 2023)

Zda jsou převodní ceny v souladu s principem tržního odstupu, vychází se ze zásady, že členové skupiny nadnárodních podniků jsou brány a posuzovány jako by byli samostatnými podniky, tedy i samostatnými daňovými subjekty, dále se pozornost této zásady zaměřuje na povahu obchodů mezi propojenými subjekty. Základ pro uplatnění principu tržního odstupu je porovnání podmínek řízené transakce s podmínkami nezávislých transakcí, tedy provedení

řádné srovnávací analýzy. Řízená transakce je obchodní vztah jakéhokoliv charakteru, který je proveden mezi sdruženými podniky. Nezávislou transakcí je pak naopak obchodní vztah mezi nezávislými podniky.

Při kontrole a samotném uplatňování převodních cen lze jen v ojedinělých případech najít plně srovnatelné transakce. Z toho vyplývá, že ve většině případů je nutné provádět úpravy či eliminace rozdílů, které mohou ovlivnit tvorbu ceny. České daňové zákony neobsahují specifické ustanovení, které ukládá daňovému subjektu povinnost předkládat dokumentaci k převodním cenám, ale na základě ustanovení dle § 92 daňového řádu, může správce daně po poplatníkovi požadovat věrohodné zdůvodnění a doložení o použité převodní ceně, jež je v návaznosti na princip tržního odstupu.

3.2 Cash pooling

Výhodou holdingové společnosti je užití takzvaného cash pooling. Pro podniky, které jsou součástí skupiny ekonomicky spřízněných stran, jako je koncern, je užíván cash pooling jako významný nástroj pro řízení likvidity v podniku. Řízení likvidity a hotovosti je vždy velmi důležité pro velké nadnárodní společnosti, které potřebují mít přehled a kontrolu nad hotovostí na regionální a globální úrovni. Cash Pooling je pro tyto nadnárodní společnosti jednou z metod, jak tento přehled a kontrolu získat. V rámci cash pooling jsou přebytky peněžních prostředků jednotlivých podniků soustředěny na centralizovaném účtu či více účtech. Tyto peněžní prostředky jsou centrálně řízeny tak, aby ty dceřiné podniky, které jsou součástí daného koncernu, nedržely nadbytečné peněžní prostředky, pokud se ve stejném okamžiku nachází jiná dceřiná společnost, které tyto finance chybí a potřebuje je na úhradu svých závazků. (Knápková a kol. 2017, Čížinská 2018)

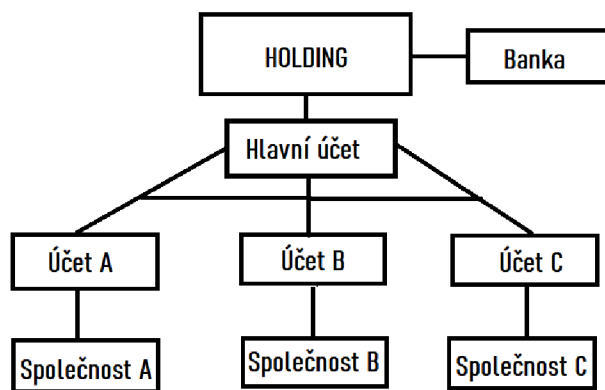
Globálně je cash pooling bankovním produktem, který umožňuje skupině sbírat peníze a používat je pro další investice nebo půjčování v rámci koncernu. Cash pooling je technika používaná k vyrovnávání finančních prostředků v rámci skupiny společností. Hlavní výhodou tohoto systému je centralizace hotovosti za účelem získání lepších úrokových sazeb. Pro podnikání v oblasti sdružování hotovosti je nutné, aby jednotlivé podniky v rámci koncernu podepsali kolektivní smlouvu o provozování takzvaného významného či hlavního bankovního účtu. Ostatní bankovní účty jsou vypořádány směrem k tomuto hlavnímu účtu. Všechny

společnosti zapojené do cash poolingů vyžadují pevné úvěrové limity a pevné úvěrové podmínky, které jsou průběžně upravovány podle jejich potřeb.

Úrokové sazby úvěru nebo dluhu však musí být definovány pro všechny účty. Musí existovat dohodnutá úroveň úrokových sazeb mezi bankou a společnostmi zapojenými do systému sdružování hotovosti a mezi každou z těchto společností také. Nelze si tedy přeposílat či předávat peněžní prostředky bez toho aby byly evidovány jako pohledávky či závazky s danou úrokovou sazbou za poskytnutí ve skupině.

Existují různé kategorie dohod o sdružování peněžních prostředků. První z nich je reálný cash pooling, kde je skutečné sdružování hotovosti založeno na převodu z bankovních účtů dceřiných společností na stanovený hlavní účet, přičemž zůstatky na všech bankovních účtech kromě hlavního účtu jsou na konci pracovního dne nulové. Podmínkou tohoto reálného cash poolingů je, aby byly všechny účty ve stejné měně. Další typ je fiktivní či pomyslný cash pooling. Fiktivní proto, že peníze zůstávají na bankovních účtech a výpočet úrokových sazeb je založen na fiktivních konsolidovaných úvěrových nebo dluhových bankovních zůstatcích. Mezi účty sdružených společností zapojených do fiktivního sdružování hotovosti nedochází k žádnému převodu peněz. Dále máme například více měnový cash pooling, kde zůstatky bankovních účtů v různých cizích měnách jsou vyměněny za jednu dohodnutou měnu, která je pak základem pro výpočet úrokových sazeb. Jako poslední typ sdružování hotovosti je přeshraniční cash pooling, kde české banky nabízejí přeshraniční sdružování, jak pomyslné, tak reálné, pro účty v tuzemské české koruně, eurech, amerických dolarech, středoevropských měnách a libře. Tyto principy jsou používány jak v České republice, tak i ve zbytku Evropy, a proto jsou podobné. Pokud vzniknou rozdíly, tak ty jsou pak výsledkem zákonných požadavků jednotlivých zemí. Je nezbytné splnit několik podmínek, aby se předešlo problémům týkajících se zdanění a podávání zpráv menšinovým akcionářům. První podmínkou je realizovat dohodu o sdružování hotovosti, tedy cash poolingů. Systém sdružování hotovosti musí být dohodnut valnou hromadou společnosti a existuje přísný požadavek na podepsané dohody o kontrole. Cash pooling nelze aplikovat na účty, které mají spořicí charakter. (European Central Bank 2020, Polách 2012, Polák, Kocourek 2007)

Vztah cash poolingové financování představuje následující obrázek:

Obrázek 1 Cash pooling

Zdroj: vlastní zpracování

Nadnárodní společnosti v současnosti velmi často využívají cash pooling k profinancování krátkodobých finančních nedostatků. Koncentrace zdrojů financování přináší lepší zhodnocování a dočasné dorovnání rozdílů mezi debetními a kreditními zůstatky. Úkolem cash poolingů je snižování úrokových nákladů v momentě aktivního čerpání prostředků z daného cash poolingového účtu nebo zvýšení úrokových výnosů pro případ pasivního použití. V tomto případě, kdy jsou společnosti zapojeny do cash poolingového financování není potřeba hodnotit peněžní likviditu, ale je třeba se zaměřit na likviditu pohotovou. Ta v sobě nese pohledávky, ve kterých jsou zachyceny prostředky z pasivní podoby cash poolingů. Cash pooling může jak v aktivní či pasivní podobě u větších holdingových společnostech významně ovlivnit platební schopnost podniků. Tedy při pasivním využití je cash pooling vnímán jako pohledávka, není čerpán, naopak je přispíván na společný účet. Aktivní využití cash poolingů, kdy je čerpán ze společného účtu, jako úvěr je zachycen jako závazek. Bližší informace a postup účtování pohledávky a závazku naleznete v následujícím odstavci. (Růčková 2021)

Účty ve skupině 35 zobrazují dané pohledávky, které jsou vůči podnikům v rámci konsolidačního celku, například z důvodu poskytnutých krátkodobých půjček, nebo úroky z prodlení při opožděném splacení peněžního vkladu společníka. Dále se v této skupině účtují pohledávky za upsaný základní kapitál. Jedná se o pohledávku za společníky, z které plyne povinnost splatit vklad do základního kapitálu. Také se zde účtují pohledávky za společníky v souvislosti úhrady ztráty.

Účty ve skupině 36 naopak zobrazují dané závazky neboli dluhy za podniky v rámci konsolidačního celku. Například se může na těchto účtech účtovat o přijatých krátkodobých půjčkách, nebo krátkodobých závazcích z poskytnutých půjček společníky. Dále se v této skupině účtuje o dluzích ke společníkům v souvislosti s rozdělením zisku. (Sedláček a kol. 2017)

4 Aspekty přeměny společnosti na holding

Cílem praktické části je vyhodnocení přeměny společnosti s. r. o. na koncern. Zkoumají se zde jaké výhody a nevýhody tato přeměna společnosti způsobila. Největší výhodou této holdingové společnosti je využívání sdíleného financování v podobě cash pooling. Nevýhodou je naopak větší časová náročnost na zpracování potřebných účetních dokladů a zvýšení nákladů na audit. V této části práce je problematika odložené daně jen lehce nastíněna, protože v tomto případě je pro účetní jednotku účtování této daně neměnným faktem, jelikož je auditovanou společností už před vznikem holdingu. Analýza přeměny společnosti na koncern se zaměřuje na společnost FC Holding s. r. o., která sídlí v Liberci. V první části je představena samotná společnost a základní informace o ní. Poslední část práce je zaměřena na analýzu všech výhod a nevýhod a celkové vyhodnocení této přeměny společnosti na koncern.

4.1 Základní informace o společnosti FC Holding s. r. o.

Jedná se o společnost s ručením omezeným holdingového seskupení. FC je zkratka Federal Cars, což je zakládající firma, která vznikla v roce 1990. Tuto společnost založil Ing. Zdeněk Vojtěch. Z počátku se společnost zabývala prodejem ojetých vozů, ke kterým přibrala import vozů značky Peugeot. V roce 1992 se veškeré aktivity Federal Cars přesunuly do nově zbudovaného sídla v Doubské ulici v Liberci, kde byl posléze otevřen moderní autosalon se servisem. Ve stejném roce byl Ing. Vojtěch odměněn udělením statusu výhradního importéra vozů Peugeot do naší republiky. Jako oficiální dovozce si společnost v poměrně krátké době vybudovala rozsáhlou a spolehlivou síť dealerů a subdealerů.

V současné době se jedná o autosalon se servisem, kde nejprve společnost prodávala auta značky Peugeot. V roce 2005 získala autorizaci i na vozy značky Toyota a později i na vozy značky Volvo. V listopadu 2018 byl podán návrh na rozdělení firmy formou odštěpení se vznikem nových společností. Návrh byl v prosinci téhož roku přijat a tak vzniklo od 1. 1. 2019 těchto 6 nových firem:

- FEDERAL CARS Praha s. r. o.
- FC INVESTMENTS s. r. o.

- FC Holding s. r. o.
- FEDERAL CARS s. r. o.
- FEDERAL CARS Liberec s. r. o.
- FEDERAL CARS LEASING, spol. s r. o.

V roce 2020 se společnost rozšířila odkupem dalšího podniku:

- FEDERAL CARS Hodkovická s. r. o.

Tato společnost je holdingové seskupení, kde FC Holding s. r. o. je hlavní firma, tedy mateřská společnost, která vlastní 100% podíl na základním kapitálu ve všech dceřiných společnostech a sestavuje konsolidovanou účetní závěrku. FC INVESTMENTS zpracovává všem těmto společnostem účetnictví. Majitel těchto firem je Štěpán Vojtěch, který je zároveň také společníkem a jednatelem.

Předmětem činnosti mateřské společnosti je správa obchodních podílů v dceřiných společnostech. Co se týká vývoje v účetním období tak v roce 2020 byl rozšířen prodej automobilů značek PEUGEOT a VOLVO a od září 2020 se prodej automobilů dále rozšířil o značky HONDA a MAZDA včetně autorizovaného servisu a operativního pronájmu. Cílem tohoto koncernu v budoucnosti je udržet si svůj podíl na trhu s automobily. Společnost nemá vlastní výzkum ani vývoj, skupina tohoto holdingového seskupení se zabývá pouze nákupem, prodejem, opravami a pronájmem automobilů a nemovitostí. Skupina nemá organizační složku v zahraničí a činnost skupiny výrazně nezatěžuje životní prostředí a plní běžná opatření v oblasti životního prostředí. Konsolidovaná účetní závěrka je sestavována v plném rozsahu metodou přímé konsolidace. (Konsolidovaná výroční zpráva 2020)

4.2 Vyhodnocení přeměny společnosti na koncern

Společnost se rozhodla přeměnit na holdingové seskupení na základě doporučení svých právníků a auditorů. Na základě tohoto rozhodnutí došlo k rozdělení firmy Federal Cars s. r. o.

formou odštěpení se vznikem nových šesti společností. Tento krok společnosti přinesl řadu výhod ale i nevýhod, které jsou uvedeny v tabulce níže.

Tabulka 1 Výhody a nevýhody přeměny na koncern

Výhody	Nevýhody
Cash pooling	Časová náročnost účetní administrativy
Podíl na trhu	Náklady na audity
Celistvost a přehlednost	Konsolidovaná účetní závěrka

Zdroj: Vlastní zpracování

První nevýhoda v přeměně společnosti na holdingové seskupení je v účetní administrativě. Když společnost byla samostatná, sestavovala pouze jednu účetní závěrku, jedno daňové přiznání a povinný audit ve společnosti byl pouze jednou ročně. Jelikož se firma rozhodla na základě doporučení svých auditorů rozdělit a vytvořit tak holding, po účetní stránce musí nyní sestavovat účetní závěrky zvlášť a to pro všech svých šest společností, včetně daňových přiznání. Nově tedy jako holding má firma povinnost sestavovat navíc ještě konsolidovanou účetní závěrku.

V každé účetní závěrce, kterou účetní jednotka sestavuje, je připojena zpráva o prověře nezávislého auditora, u tohoto holdingového seskupení je vše v pořádku a vše je v souladu s českými účetními standardy. Auditorská společnost, jež provádí kontroly tomuto holdingovému seskupení je VGD – Audit s. r. o. Tato společnost provádí nejen audity, ale i předaudity těchto jednotlivých společností a také společnosti poskytuje poradenství, dle potřeby. Předaudity si daná účetní jednotka sjednává hlavně z toho důvodu, protože se jedná o velkou společnost a samotné audity by nestačily. Předaudity tedy nejsou povinností, ale jelikož se jedná o velkou společnost tak je pro auditory lepší si dané kontroly rozdělit do několika etap. Předaudity se ve společnosti konají vždy v prosinci, jednotlivé prověrky jsou v únoru a konečné audity jsou v květnu. Celkový konečný audit FC Holding s. r. o., včetně konsolidace probíhá v červenci. Celkové náklady na audit společnost měla před vznikem holdingu okolo 200 000 Kč. Náklady na audity jsou obecně velice vysoké vzhledem k jejich náročnosti a rozšířením společností tyto náklady ještě více vzrostly. V současné době se jejich výše pohybuje okolo 400 000 Kč, viz tabulka níže.

Tabulka 2 Náklady na audit

	FC Hodkovická	FC Investments	FC Leasing	FC	FC Liberec	FC Praha	FC Holding
Konečné prověrky	60 000 Kč	10 000 Kč	6 000 Kč	X	X	X	X
Konečný audit	X	X	X	75 000 Kč	60 000 Kč	80 000 Kč	X
Audit konsolidace	X	X	X	X	X	X	120 000 Kč

Zdroj: Vlastní zpracování

Velkou výhodou je pro společnost cash poolingové financování, které má sjednané přes Českou spořitelnu. V každé účetní závěrce jsou tedy uvedeny pohledávky a závazky v rámci celého holdingu a dále závazky z obchodních vztahů. Tady se za “vedoucího poolu“ považuje dceřiná společnost FC INVESTMENTS. Společnost má tedy uzavřenou smlouvu o poskytování reálného cash poolingu mezi Českou spořitelnou a. s. a jednotlivými firmami holdingu. Výhoda tohoto financování je v tom, že si jednotlivé společnosti, jež jsou součástí holdingu, nemusejí peníze půjčovat od banky a mohou si tak sami poskytovat finanční prostředky v rámci sdíleného účtu. Nesmí se však opomenout na to, že v případě, kdy jedna společnost poskytuje služby té další, musí si stanovit ceny, které jsou běžné na trhu. Jedná se stanovování transferové ceny pro dané účetní jednotky, které jsou součástí holdingu. V rámci cash poolingu společnost velmi ušetří na úrocích, jelikož si stanoví takovou úrokovou sazbu, která je na trhu nejnižší. V současné době se výše úroků pohybuje od 4,9 % až do 11,9 %. Společnost by tedy při půjčce 80 000 Kč na úrocích ušetřila 5 600 Kč za měsíc. Nesmí se však tento holdingový vztah nikterak zneužívat. Celkový

přehled, jak společnost vykazuje své závazky v rámci cash pooling, viz příloha A. Účtování o odložené dani vyplývá z povinnosti spojené s auditem, jelikož je účetní jednotka auditovanou společností již před holdingem, tak i nadále ve svém účetním systému pracuje s nástrojem odložené daně.

Jak už bylo vysvětleno výše, tato daň vyplývá z rozdílů, které nastávají v okamžiku, kdy se liší účetní a daňový pohled na určitá aktiva a pasiva v dané obchodní společnosti. Odložená daň je pouze nástrojem, kdy se jejím prostřednictvím uplatňuje obecná účetní zásada opatrnosti při zjišťování a následném vykazování výsledku hospodaření. Aby společnost mohla zjistit výši odložené daně, potřebuje znát rozdíl mezi účetní a daňovou zůstatkovou cenou odepisovatelného majetku, dále ji zajímá účetní opravné položky k oceňovacímu rozdílu, zůstatek neuplatněné daňové ztráty z minulého ale i současného roku a neuhrazené pojištění. Pak se stanoví základ pro výpočet odložené daně, následně se vynásobí stanovenou sazbou. Na základě tohoto postupu lze zjistit, zda se jedná o odložený daňový závazek či pohledávku. Pohledávka je uvedena jako záporný výsledek a závazek jako kladný. Viz příloha B, kde je ukázka z účetní závěrky z roku 2021 společnosti FC INVESTMENTS s. r. o.

To, že je společnost rozdělena do více sdružených společností přináší větší podíl na trhu oproti své konkurenci, tím způsobem, že už se nejedná pouze o jednu firmu, ale o firem šest. Rozdělení do více firem přináší také větší přehlednost a celistvost, jelikož tato holdingová společnost nabízí prodej a servis několika značek aut, kde si každá dceřiná společnost buduje svoji vlastní image a úroveň spokojenosti zákazníků. Rozdělení společnosti dle druhů aut přináší také lepší přehlednost a práci s pojišťovnou. Často dochází ve společnosti k tomu, že dodavatelé nevystavují své faktury na jednotlivé firmy, ale vystaví pouze jednu fakturu a to pouze na jednu firmu. Chtějí si tak ulehčit práci, nebo si dané dceřiné podniky spletou. Tento způsob vystavování faktur, ale přináší jisté komplikace účetním, které tyto faktury jednak evidují a účtují. Musí dané faktury přefakturovat na ty společnosti, kterých se týkají a samozřejmě rozdělit i jejich částky. V tomto případě bych společnosti navrhla, aby po svých dodavatelích vyžadovali přesný popis předmětu faktury s rozdělením na jednotlivé firmy. V případě, kdy tyto faktury nemají tento přesný popis, jaké činnosti se váží k jaké firmě, je třeba danou firmu urgovat a dotazovat se.

Závěr

Společnosti se vzájemně slučují do koncernového seskupení, protože jim to jednak napomáhá získat větší podíl na trhu, ale i větší finanční jistoty. Tím, že koncern jako celek nemá právní subjektivitu, kterou mají naopak jednotlivé společnosti, znamená to tedy, že pád či krach jedné společnosti neohrozí tu druhou. Co se týká finanční jistoty, mohou si poskytovat půjčky vzájemně mezi sebou a nemusí tak čerpat úvěr či půjčku od banky. Musí si však stanovit takovou vyšší úroků, která je na trhu obvyklá. Jak ale víme, tato výše úroků se pohybuje v určitém rozmezí v daném období, banky si tedy stanovují takovou vyšší úroků, která jim přinese co nejvíce peněz, naopak při půjčce v koncernu si samozřejmě společnosti stanoví menší úroky než v bance. Nechtějí tak na sobě vydělávat, ale vzájemně si pomáhat.

Cílem bakalářské práce bylo zkoumání a analýza problematiky společností, které tvoří koncern z účetního a daňového hlediska. Práce se zabývala obecnými regulacemi koncernu včetně těch, které upravují daňovou a účetní problematiku. Z účetního hlediska byly v práci představeny dva nejvýznamnější účetní systémy ve světě, kterými jsou IFRS a US GAAP. Jejich pokus o splynutí neboli projekt konvergence bohužel nevyšel, nicméně by byl velmi přínosný velkým nadnárodním společnostem, kterými koncernové společnosti většinou jsou. Jednotný účetní systém by ušetřil mnoho času nad zpracováváním účetnictví a jeho vykazování v jednotlivých státech.

V praktické části byla představena společnost FC Holding a byly zde uvedeny výhody a nevýhody této přeměny na koncern. Z celkového pohledu se účetní jednotce zvýšila práce s administrativou a výrazně se zvýšily náklady na jednotlivé audity. Naopak ale společnost ušetří náklady z poskytnutých půjček v rámci cash poolingového financování. Společnosti jsou rozdělené dle značky aut, které prodávají a to přináší větší přehlednost pro jednotlivé účetní transakce. Společnost nad všemi výhodami a nevýhodami shledala přeměnu na holding za zdařilou. Jelikož se jedná o společnosti podnikající pouze na území České republiky, nemusí tak řešit účetní a daňovou problematiku v jiném členském státě ať už v EU či mimo ní.

Seznam použité literatury

- ACCACE ČESKÁ REPUBLIKA, 2023. *Převodní ceny 2023* [online]. Česko: accace.cz [cit. 2023-04-16]. Dostupné z: <https://accace.cz/wp-content/uploads/2023/03/CZ-2023-Transfer-Pricing-Ceska-republika-CZ.pdf>
- ALIBHAI, Salim, Erwin BAKKER, 2022. *Wiley 2022 Interpretation and Application of IFRS Standards*. USA: John Wiley & Sons. ISBN 9781119904472.
- ANGERER, Jost, 2022. *Obecná daňová politika* [online]. EU: europarl.europa.eu [cit. 2023-04-16]. Dostupné z: <https://www.europarl.europa.eu/factsheets/cs/sheet/92/obecna-danova-politika>
- CARGANICO, Stefano, 2022. *Three Keys To Success In The Establishment And Management Of Subsidiary Companies* [online]. USA: Forbes [cit. 2023-04-29]. Dostupné z: <https://www.forbes.com/sites/forbesbusinessdevelopmentcouncil/2022/04/01/three-keys-to-success-in-the-establishment-and-management-of-subsidiary-companies/?sh=f9d6d84678b6>
- ČIŽINSKÁ, Romana, 2018. *Základy finančního řízení podniku*. Praha: Grada Publishing. ISBN 9788027101948.
- DELOITTE, 2020. *Use of IFRS by jurisdiction* [online]. London: IASplus.com [cit. 2023-04-16]. Dostupné z: <https://www.iasplus.com/en/resources/ifrs-topics/use-of-ifrs>
- DĚDIČ, J., I. ŠTENGLOVÁ, R. KŘÍŽ a P. ČECH, 2012. *Akciové společnosti. 7., přeprac. vydání*. Praha: C.H. Beck. ISBN 978-80-7400-404-9.
- DOLEČEK, Marek, 2020. *Novela zákona o obchodních korporacích* [online]. Česko: BusinessInfo.cz [cit. 2023-04-15]. Dostupné z: <https://www.businessinfo.cz/navody/novela-zakona-obchodni-korporace-ppbi/2#podnikatelska-seskupeni>
- DOLEČEK, Marek, 2018. *Podnikatelská seskupení* [online]. Česko: BusinessInfo.cz [cit. 2023-04-15]. Dostupné z: <https://www.businessinfo.cz/navody/podnikatelska-seskupeni-ppbi/#-vod>
- DVOŘÁKOVÁ, Dana, 2017. *Finanční účetnictví a výkaznictví podle mezinárodních standardů IFRS*. 5. aktualizované a přepracované vydání. Brno: BizBooks. ISBN 978-80-265-0692-8.

- EDUCBA, 2015. *Holding Company Examples* [online]. Asie: Educba.com [cit. 2023-04-29].
Dostupné z: <https://www.educba.com/holding-company-examples/>
- EUROPEAN CENTRAL BANK, 2020. *Cash pooling under AnaCredit*. [online]. EU: Ecb.europa.eu
[cit. 29.04.2023]. Dostupné z:
https://www.ecb.europa.eu/stats/money_credit_banking/anacredit/questions/html/ecb.anaq.200131.0014.en.html
- FASB, 2023. *Accounting standards updates issued* [online]. USA: Fasn.org [cit. 2023-04-16].
Dostupné z: <https://fasb.org/page/PageContent?pageId=/standards/accounting-standards-updates-issued.html>
- GLOGAROVÁ, Jana, 2009. *Historický vývoj koncernového práva*. In Josef Bejček. *Historie obchodněprávních institutů. Sborník příspěvků z konference. 1. vydání*. Brno: Masarykova univerzita. ISBN 978-80-210-4960-4.
- HANYCH, Michal a kol., 2020. *Korporátní struktury a transakce*. Brno: Backstage Books. ISBN 978-80-88049-21-0.
- HURYCHOVÁ, Klára, Petr TOMÁŠEK a Michael ZVÁRA, 2016. *Obchodní korporace v judikatuře českých a zahraničních soudů*. Praha: Univerzita Karlova, nakladatelství Karolinum. ISBN 9788024635002.
- JÍLEK, Josef, 2018. *Hlavní účetní systémy IFRS a US GAAP*. Praha: GRADA Publishing. ISBN 978-80-247-2186-6.
- JUSTICE, 2021. *Účetní závěrka FC Investments s. r. o. 2021 včetně zprávy o prověřce*. [online].
Česko: justice.cz. [cit. 2023-04-16]. Dostupné z:
[file:///C:/Users/Acer/Downloads/ucetni%20zaverka%20fc%20investments%202021%20v%20cetne%20zpravy%20o%20proverce%20\(1\).pdf](file:///C:/Users/Acer/Downloads/ucetni%20zaverka%20fc%20investments%202021%20v%20cetne%20zpravy%20o%20proverce%20(1).pdf)
- JUSTICE, 2020. *Konsolidovaná výroční zpráva společnosti FC Holding s. r. o.* [online]. Česko:
justice.cz [cit. 2023-04-16]. Dostupné z:
[file:///C:/Users/Acer/Downloads/konsolidovana%20vz%20fc%20holding%202020%20\(1\).pdf](file:///C:/Users/Acer/Downloads/konsolidovana%20vz%20fc%20holding%202020%20(1).pdf)
- KNÁPKOVÁ, Adriana, Drahomíra PAVELKOVÁ, Daniel REMEŠ a Karel ŠTEKER, 2017. *Finanční analýza: komplexní průvodce s příklady. 3., kompletně aktualizované vydání*. Praha: Grada Publishing. ISBN 9788027105632.

- KRÁLOVÁ, Magdalena a Miroslav HEJRET, 2022. *Zákon o účetnictví s komentářem: s účinností od 1. 1. 2022*. Praha: Grada Publishing. ISBN 978-80-271-4701-4.
- KRUPOVÁ, Lenka, 2019. *IFRS: mezinárodní standardy účetního výkaznictví: interpretace a aplikace v podnikové praxi*. 3. vydání. Praha: VOX. ISBN 978-80-87480-70-0.
- LOCASCIO, Vincent, 2017. *The Convergence of US GAAP and IFRS* [online]. USA: Iowa State University [cit. 2023-04-16]. Dostupné z: <https://dr.lib.iastate.edu/server/api/core/bitstreams/8e7fa2e5-591d-45e3-85b2-7a670f70ea14/content>
- LOJA, Radka a Radek JONÁŠ, 2016. *Konsolidovaná účetní závěrka podle českých předpisů v příkladech*. Praha: VOX. ISBN 978-80-87480-52-6.
- MACHKOVÁ, Hana, Eva ČERNOHLÁVKOVÁ a Alexej SATO, 2014. *Mezinárodní obchodní operace*. 6., aktualiz. a dopl. vyd. Praha: Grada. ISBN 9788024748740.
- MANAGEMENT MANIA, 2016. *Mateřská společnost (Holding company)* [online]. Česko: Managementmania.com [cit. 2023-04-29]. Dostupné z: <https://managementmania.com/cs/materska-spolecnost>
- MARKOVÁ, Hana, 2023. *Daňové zákony: úplná znění platná k 1. 1. 2023*. Praha: Grada. ISBN 978-80-271-0023-1.
- MORAVEC, Tomáš a Lucie ANDREISOVÁ, 2021. *Obchodní společnosti pohledem Corporate Governance*. Praha: Grada Publishing. ISBN 978-80-271-1217-3.
- MÜLLEROVÁ, Libuše a Michal ŠINDELÁŘ, 2016. *Účetnictví, daně a audit v obchodních korporacích*. Praha: GRADA Publishing. ISBN 978-80-271-9072-0.
- NOVÝ OBČANSKÝ ZÁKONÍK, 2015. *Podnikatelská seskupení (koncerny)* [online]. Česko: Justice.cz [cit. 2023-04-15]. Dostupné z: <http://obcanskyzakonik.justice.cz/index.php/obchodni-korporace/konkretni-zmeny/koncerny>
- POLÁCH, Jiří, 2012. *Reálné a finanční investice*. Praha: C.H. Beck. ISBN 9788074004360.
- POLÁK, Petr a Kamil, KOCUREK, 2007. *How cash pooling works in the Czech Republic* [online]. USA: ProQuest [cit. 2023-05-04]. Dostupné z: <https://www.proquest.com/docview/221264407/6C1F955B0120441FPQ/1>

- RŮČKOVÁ, Petra, 2021. *Finanční analýza: metody, ukazatele, využití v praxi. 7. aktualizované vydání.* Praha: Grada Publishing. ISBN 978-80-271-3124-2.
- SEDLÁČEK, Jaroslav, 2017. *Finanční účetnictví: postupy účtování.* Plzeň: Aleš Čeněk. ISBN 9788073806446.
- SHAMROCK, Steven, 2012. *IFRS and US GAAP: A Comprehensive Comparison.* USA: Wiley ISBN: 978-1-118-14430-5.
- SKÁLOVÁ, Jana, 2017. *Daně v účetnictví.* Praha: Wolters Kluwer. ISBN 978-80-7552-832-2.
- SKÁLOVÁ, Jana a kol., 2015. *Účetní a daňové souvislosti zákona o obchodních korporacích.* Praha: Wolters Kluwer. ISBN 978-80-7478-971-7.
- SOLILOVÁ, Veronika a Danuše NERUDOVÁ, 2019. *Transferové ceny: unikátní komplexní zpracování problematiky: praktické pojetí formou případových studií.* Praha: Wolters Kluwer. ISBN 978-80-7598-169-1.
- ŠINDELÁŘ, Michal a Libuše MÜLLEROVÁ, 2022. *Účetnictví a daně kapitálových obchodních společností: pro všechny s. r. o. a a. s.* Praha: Grada Publishing. ISBN 978-80-271-3459-5.
- WITTING, Christian, 2018. *Liability of Corporate Groups and Networks.* UK: Cambridge University Press. ISBN 9781139626828.
- ZÁKONY PRO LIDI, 2023. *Zákon č. 90/2012 Sb.* [online]. Česko, 2023 [cit. 2023-04-15]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2012-90>
- ZÁKONY PRO LIDI, 2023. *Sdělení č. 32/1994 Sb.* [online]. Česko: zakonyprolidi.cz [cit. 2023-04-16]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1994-32>
- ZÁKONY PRO LIDI, 2023. *Zákon č. 586/1992 Sb.* [online]. Česko: zakonyprolidi.cz [cit. 2023-04-16]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1992-586>
- ZELENKÁ, Vladimír a Marie ZELENKOVÁ, 2018. *Konsolidace účetních výkazů: principy a praktické aplikace. Druhé upravené a rozšířené vydání.* Jesenice: Ekopress. ISBN 978-80-87865-43-9.

Seznam příloh

Příloha A	Cash pooling.....	52
Příloha B	Odložená daň	53

Příloha A Cash pooling

Závazky v rámci holdingu

Závazky	K 31.12.2021		K 01.01.2021	
	z obchod. vztahů	z CASH POOL	z obchod. vztahů	z CASH POOL
FEDERAL CARS s.r.o.	0	30 471	0	27 199
FEDERAL CARS Praha s.r.o.	0	23 829	0	15 734
FEDERAL CARS Liberec s.r.o.	0	34 862	0	11 879
FEDERAL CARS LEASING s.r.o.	0	0	0	0
Celkem	0	89 162	0	54 812
Do lhůty splatnosti	0	89 162	0	54 812
Po lhůtě splatnosti	0	0	0	0

Závazky z CASH POOLING k 31.12.2021 jsou závazky FC INVESTMENTS, tj. "vedoucího poolu" k ostatním "zapojeným společnostem", dennodenně vyrovnávané mezi jednotlivými běžnými účty v souladu se Smlouvou o poskytování reálného CASH POOLINGU, uzavřenou mezi Českou spořitelnou a.s. a jednotlivými firmami holdingu. Vykázány jsou na ř. 130 rozvahy.

Závazky ke společníkům

Žádné dlouhodobé závazky ke společníkům nebyly v průběhu roku 2021 evidovány.

Závazky z pojištění

Text	Závazek k 31.12.2021	Termín splatnosti	Datum zaplacení
Pojistné na sociální zabezpečení za 12/2021	175	12.01.2022	12.01.2022
Zdravotní pojištění za 12/2021	77	12.01.2022	12.01.2022
Celkem	252		

Závazky a pohledávky vůči státu

Text	Pohledávka k 31.12.2021	Závazek k 31.12.2021	Termín splatnosti	Datum zaplacení
Daň ze závislé činnosti za 12/2021	0	52	12.01.2022	12.01.2022
Daň vybíraná srážkou za 12/2021	0	0	xx	xx
Přeplatek DPPO za rok 2021	197	0	30.06.2022	xx
Daň silniční za 12/2020	0	0	xx	xx
Daňová povinnost DPH za 12/2021	0	1 053	25.01.2022	25.01.2022
Celkem	197	1 105		

Společnost neeviduje žádné daňové nedoplatky u místně příslušného finančního orgánu.

Příloha B Odložená daň

4.3. Struktura hospodářského výsledku

Text	Rok 2021	Rok 2020
Hospodářský výsledek před zdaněním celkem	-6 869	-9 315
Z toho: Z běžné činnosti	-6 869	-9 315
Z mimořádné činnosti	0	0
Daň z příjmů celkem - splatná	0	0
Z toho: Z běžné činnosti - splatná	0	0
Z mimořádné činnosti - splatná	0	0
Dodatečné odvody	0	0
Daň z příjmů celkem - odložená	-1 421	-1 021
Z běžné činnosti - odložená	-1 421	-1 021
Z mimořádné činnosti - odložená	0	0
Hospodářský výsledek za účetní období celkem	-5 448	-8 294
Z toho: Z běžné činnosti	-5 448	-8 294
Z mimořádné činnosti	0	0

4.4. Odložená daň z příjmů právnických osob

K 31.12.2021 byla kvantifikována a zúčtována odložená daň z příjmů právnických osob:

Dočasné rozdíly mezi účetní a daňovou hodnotou	K 31.12.2021	K 31.12.2020
1. Účetní zůstatková cena odpisovatelného majetku	133 236	84 539
2. Daňová zůstatková cena odpisovatelného majetku	120 362	77 010
3. Rozdíl ZC účetní minus ZC daňová	-12 874	-7 529
4. Účetní OP k oceňovacím rozdílu	-87 804	-95 608
5. Zůstatek neuplatněné daňové ztráty z r. 2020	3 818	0
6. Zůstatek neuplatněné daňové ztráty z r. 2021	1 201	0
7. Neuhrazené pojištění	0	0
8. Základna pro výpočet odložené daně	-95 659	-103 137
9. Sazba daně z příjmů právnických osob	19%	19%
10. Odložený daňový závazek (+) / pohledávka (-)	-18 175	-19 596
11. Rozdíl	1 421	